

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดี ของเทศบาลตำบลหนองแวง
อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์
OPINIONS OF PEOPLE TOWARDS THE GOOD GOVERNANCE OF
NONGWAENG SUBDISTRICT MUNICIPALITY IN
LAHANSAI DISTRICT, BURIRAM PROVINCE

ภาคินพนธ์
ของ
ปัทมาวดี วงษ์จันทร์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

กันยายน 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ชื่อเรื่อง	ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ศึกษา เทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์	
ผู้วิจัย	ปีทมาวดี วงษ์จันทร์	
กรรมการควบคุม	รองศาสตราจารย์ประชัน คະเนวัน	ประธานกรรมการ
	รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์	กรรมการ
	ดร.ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร	กรรมการ
ปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต	สาขา รัฐประศาสนศาสตร์
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์ 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ศึกษาของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตาราง เครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน แล้วทำการสุ่มด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมเป็นแบบสอบถามมี 3 ลักษณะ คือ แบบตรวจสอบรายการ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบปลายเปิด (Open Form) แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .7956 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ศึกษาของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากสูงไปต่ำ ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความคุ้มค่า ด้านการมีส่วนร่วม ด้านความโปร่งใส ด้านนิติธรรม และด้านคุณธรรม ตามลำดับ

2. ข้อเสนอแนะ พบว่า ควรมีการสนับสนุนให้บุคคล องค์กรภายนอกเข้ามาตรวจสอบการทำงานของเทศบาลเพื่อความโปร่งใส ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนมากกว่านี้ ควรสร้างจิตสำนึกด้านความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก แก่ผู้บริหาร พนักงาน ควรมีการรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ควรมีการประเมินองค์กรทั้งภายในและภายนอก การใช้งบประมาณให้เกิดประโยชน์ตรงตามวัตถุประสงค์ และเกิดความคุ้มค่ามากที่สุด และควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่เพียงพอต่อการให้บริการ ตามลำดับ

TITLE	Opinions of People towards the Good Governance of Nongwaeng Subdistrict Municipality in Lahansai District, Buriram Province		
AUTHOR	Pattamawadee Wongkhan		
ADVISORS	Associate Professor Prajan Kanawan		Thesis Advisor
	Associate Professor Prasit Suwannarak		Co-advisor
	Dr.Thongphon Promsaka Na Sakolnakorn		Co-advisor
DEGREE	Master of Public Administration	MAJOR	Public Administration
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR	2009

ABSTRACT

The objective of this research was to study the opinions of people towards the good governance of Nongwaeng Subdistrict Municipality in Lahansai District, Buriram Province. The subjects were 370 people, selected by using the Table of Krejcie & Morgan and simple random sampling, respectively. The research instrument used for collecting the data was a 3-part questionnaire including check list, rating scale, and open form with its reliability at .7956. The statistics used to analyze the data were percentage, mean and standard deviation.

The results were as follows:

1. The opinion of people towards the good governance of Nongwaeng Subdistrict Municipality in Lahansai District, Buriram Province as a whole and in each aspect were at moderate levels. The ranking from the most to the least aspects were responsibility, utility, participation, transparency, rule the laws, and morality, respectively.

2. The suggestions were that the municipality should : 1) support the outsiders to check up the municipality working performances for transparency; 2) promote more participation of local people; 3) build up the awareness of sincerity and royalty to the administrators and staff for working as the public benefits; 4) report the working performances continually; 5) evaluate the organization both inside and outside of the use of budgets based on the objective set and foremost; and 6) have enough staff for the services, respectively.

ประกาศคุณูปการ

ภาคินพนธ์ฉบับนี้สำเร็จล่วงด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ประชัน คณะวัน ประธานกรรมการควบคุมภาคินพนธ์ รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ ดร.ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร กรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ เรียบร้อย และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้เอื้ออำนวยและประสานงานในการจัดทำภาคินพนธ์ เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คือ ดร.ผดุงชาติ ยังดี คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ จิววัฒนา หัวหน้าสาขาวิชา วิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ นายกิตติ ผีกคอนวัง ปลัดเทศบาลตำบลลำโรงใหม่ ที่กรุณาตรวจและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณ บุคลากรเทศบาลตำบลหนองแวง ที่กรุณาช่วยเหลือในการเก็บรวบรวม ข้อมูลและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

ประ โยชน์และคุณคำอันพึงเกิดขึ้นจากภาคินพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณแด่บิดา มารดา บุรพจารย์ คณาจารย์และผู้มีส่วนร่วมในการฟุ่มเฟือก เกื้อกูลให้กำลังใจ ในการศึกษาแก่ผู้วิจัยทุกท่าน

ปัทมาวดี วงษ์จันทร์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	7
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร.....	9
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล.....	14
การปกครองท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล.....	19
บริบทของเทศบาลตำบลหนองแวง.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
งานวิจัยภายในประเทศ.....	33
งานวิจัยต่างประเทศ.....	39
3 วิธีดำเนินการวิจัย	41
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	41
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	59
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	59
วิธีดำเนินการวิจัย.....	59
สรุปผลการวิจัย.....	60
อภิปรายผล.....	62
ข้อเสนอแนะ.....	66
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	67
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป.....	67
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก.....	75
ผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	76
ผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในงานวิจัย.....	80
ผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม.....	82
ผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	84
ผนวก จ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	91
ประวัติย่อของผู้ศึกษา.....	93

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรในพื้นที่ตำบลหนองแวง.....	28
2 รายได้เฉลี่ยของแต่ละหมู่บ้าน.....	29
3 รายได้ของเทศบาลตำบลหนองแวง.....	32
4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหมู่บ้าน.....	41
5 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับลักษณะข้อมูลทั่วไปของประชาชนในเขตพื้นที่ ตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์.....	48
6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชน ต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง โดยรวมและรายด้าน.....	50
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง ในด้านหลักนิติธรรม โดยรวมและรายข้อ.....	51
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง ในด้านหลักคุณธรรม โดยรวมและรายข้อ.....	52
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวงในด้านหลักความโปร่งใส โดยรวมและรายข้อ.....	53
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวงในด้าน หลักความรับผิดชอบ โดยรวมและรายด้าน.....	54
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวงในด้านหลักการมีส่วนร่วม โดยรวมและรายข้อ.....	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวงในด้านหลักความคุ้มค่าโดยรวมและรายชื่อ.....	56
13 ความถี่และร้อยละของความคิดเห็นเพิ่มเติมของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์.....	57
14 ความถี่และร้อยละของข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์.....	58

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปี พ.ศ.2475 ประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงการปกครอง มีการนำระบอบประชาธิปไตยเข้ามาใช้เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ แต่เนื่องจากประชาชนยังไม่เข้าใจความหมายหรือไม่มีความรู้ในการเข้ามามีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตย ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ของชาติอยู่ในความรับผิดชอบของข้าราชการระดับสูง ประชาชนไม่มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการบ้านเมืองอย่างแท้จริง ประกอบกับการพัฒนาประเทศในอดีตที่ผ่านมา เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจหรือพัฒนาทางวัตถุเป็นสำคัญ ทำให้สังคมเกิดความเหลื่อมล้ำ คีเลศกรรม จริยธรรม ผู้มีอำนาจทางการเมืองและการดูแลความเป็นอยู่ของประชาชน และสังคม ในขณะที่ระบบเกิดการขยายตัวและมีความซับซ้อนมากขึ้น ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐ กับประชาชนเกิดช่องว่างมากขึ้น นอกจากนี้ระบบราชการยังขาดการตรวจสอบจากภายนอก ส่งผล ให้การใช้อำนาจของรัฐเข้าละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชน มีการทุจริตประพฤติมิชอบบ่อยครั้ง อันเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ประเทศไทยประสบกับปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจในช่วงปี พ.ศ.2540

การปฏิรูประบบราชการเพื่อให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถตอบสนองนโยบายต่อการพัฒนาประเทศและการให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินและการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถก่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มีประสิทธิภาพเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เกินความจำเป็น โดยให้ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวก ตลอดจนสามารถตอบสนองความต้องการได้ นอกจากนี้ยังรวมถึงการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 รวมแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 บัญญัติให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติราชการ และสั่งการให้ส่วนราชการและข้าราชการปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้วย (ท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์, 2550 : 144) ดังนั้นหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือหลักธรรมาภิบาลจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นหลักปฏิบัติที่ส่วนราชการและองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นต้องยึดถือในการบริหารราชการและการบริหารกิจการของท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของราชการและท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นหน่วยงานพื้นฐานในท้องถิ่นของรัฐที่ต้องบริหารราชการ โดยยึดหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เพราะเป็นแนวทางที่ภาครัฐและท้องถิ่นต้องยึดถือเป็นหัวใจในการบริหารจัดการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการบริหารสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนอย่างแท้จริง ทั้งนี้หลักกรรมาภิบาลดังกล่าว มี 6 ประการ คือ หลักนิติธรรม (Rule of Laws) หลักคุณธรรม (Ethics) หลักความโปร่งใส (Transparency) หลักความมีส่วนร่วม (Participation) หลักความรับผิดชอบ (Accountability) หลักความคุ้มค่า (Value for Money) ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542

การปกครองส่วนท้องถิ่น ในรูปแบบเทศบาล เป็นการจัดระเบียบการปกครองแบบกระจายอำนาจการปกครอง เป็นการปกครองที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง โดยการเลือกตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเข้าไปทำหน้าที่ปกครองแทนตนเอง การปกครองในรูปแบบของเทศบาล ทำให้มีความอิสระในการปกครอง งบประมาณและรายได้เป็นของท้องถิ่น สามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้ดีขึ้น ทั้งยังช่วยในการแบ่งเบาภาระของราชการบริหารส่วนกลางได้ และที่สำคัญคือ ประชาชนมีความรับผิดชอบต่อระบบการปกครองประเทศมากขึ้น

เทศบาล ถือเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จัดตั้งขึ้นในเขตชุมชนที่มีความเจริญและใช้การบริหารเมืองเป็นหลัก ซึ่งหลายประเทศประสบความสำเร็จจากการใช้เทศบาลเป็นเครื่องมือสำคัญในการปกครองประเทศโดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาแล้ว สำหรับประเทศไทย เทศบาลเป็นรูปแบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ในเขตชุมชนเมืองที่ใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ.2476 เทศบาล มีการปรับเปลี่ยนองค์กร ปัจจุบันรูปแบบขององค์กรของเทศบาล แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง และเทศบาลนคร โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาเลื่อนเป็นเทศบาล คือ จำนวนและความหนาแน่นของประชากรในท้องถิ่น ความเจริญทางด้านเศรษฐกิจของท้องถิ่น โดยพิจารณาจากการจัดเก็บรายได้ ตามที่กฎหมายกำหนด และงบประมาณรายจ่ายในการดำเนินกิจการของท้องถิ่น ความสำคัญทางการเมืองของท้องถิ่นโดยพิจารณาถึงศักยภาพของท้องถิ่นนั้นว่า สามารถพัฒนาความเจริญได้รวดเร็วมากน้อยเพียงใด (วิจิต โทธาราม. 2547 :1)

เทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ เดิมมีฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อมาได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลหนองแวง ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย

จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นเทศบาลตำบลหนองแวง ฉบับลงวันที่ 2 สิงหาคม 2550 โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2550

เทศบาลตำบลหนองแวง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีภารกิจในการบริการสาธารณะ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยต้องพัฒนาคน และคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลให้อยู่ดีกินดี มีสุขภาพดี เพื่อเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง นอกจากการพัฒนาคุณภาพชีวิตแล้ว ยังพัฒนาและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เกิดความสมดุลต่อระบบนิเวศวิทยา พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ พัฒนาภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมของชุมชน รวมถึงพัฒนาและรักษาวัฒนธรรม การศึกษาและประเพณีท้องถิ่น แต่เทศบาลตำบลหนองแวง มีศักยภาพในการพัฒนาอยู่ในขีดจำกัด เนื่องจากยังขาดงบประมาณ บุคลากร ฐานะทางการเงิน การคลัง การจัดสรรเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ตลอดจนเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน ประกอบกับมีปัญหาของท้องถิ่นที่เปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการของประชาชน ที่ต้องพิจารณาแก้ไขดำเนินการตลอดเวลา

ผู้วิจัยในฐานะเป็นพนักงานเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ มีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง เพื่อจะได้ทราบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับใด เพื่อจะได้นำผลการศึกษาไปประกอบการวางแผน กำหนดนโยบาย ตลอดจนแก้ไขปัญหา และพัฒนาการบริหารจัดการให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์
2. เป็นสารสนเทศพื้นฐานและแนวทางในการวางแผน กำหนดนโยบาย ตลอดจนการแก้ไขปัญหา และพัฒนาการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอลำดวน จังหวัดบุรีรัมย์ ตามหลักธรรมาภิบาล 6 ประการ คือ

- 1.1 หลักนิติธรรม (Rule of Laws)
- 1.2 หลักคุณธรรม (Ethics)
- 1.3 หลักความโปร่งใส (Transparency)
- 1.4 หลักความมีส่วนร่วม (Participation)
- 1.5 หลักความรับผิดชอบ (Accountability)
- 1.6 หลักความคุ้มค่า (Value for Money)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยประชาชน ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอลำดวน จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 10,243 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลหนองแวง โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เกรจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 370 คน แล้วทำการสุ่มด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอลำดวน จังหวัดบุรีรัมย์ ตามหลักธรรมาภิบาล

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาครั้งนี้ว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดี ของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอลำดวน จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นิยามศัพท์เฉพาะเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ดังนี้

1. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึก หรือความเชื่อมั่นที่นำไปสู่การตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นๆ เป็นพื้นฐานในการแสดงออกต่อการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. การบริหารจัดการที่ดี หมายถึง หลักเกณฑ์การปกครองบ้านเมือง ตามวิถีทาง
 ธรรมชาติไทย เป็นการปกครองบ้านเมืองที่มีความเป็นธรรม มีกฎเกณฑ์ที่ดีในการบำรุงรักษา
 บ้านเมือง และสังคมให้มีการพัฒนาครอบคลุมทุกภาคส่วนของสังคม รวมทั้งมีการจัดระบบองค์กร
 และกลไก ต่าง ๆ ในส่วนราชการ องค์กรของรัฐ รัฐบาล การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และ
 ท้องถิ่น ตลอดจน องค์กรอิสระ (Independent Organization) องค์กรเอกชน กลุ่มชมรมและสมาคม
 ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นนิติบุคคล ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม (Civil Society) ซึ่งแบ่งเป็น 6 หลัก
 ดังนี้

2.1 หลักนิติธรรม หมายถึง การตรากฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับและกติกาต่าง ๆ
 ให้ทันสมัยและเป็นธรรม ตลอดจนเป็นที่ยอมรับของสังคมและสมาชิก โดยมีการยินยอมพร้อมใจ
 และถือปฏิบัติร่วมกันอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม กล่าวโดยสรุป คือ สถาปนาการปกครองภายใต้
 กฎหมาย มิใช่กระทำกันตามอำเภอใจหรืออำนาจของบุคคล

2.2 หลักคุณธรรม หมายถึง การยึดถือและเชื่อมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยการ
 รมรงค์เพื่อสร้างค่านิยมที่ดีงามให้ผู้ปฏิบัติงาน ในองค์กรหรือสมาชิกของสังคมถือปฏิบัติ ได้แก่
 ความซื่อสัตย์สุจริตความเสียสละ ความอดทนขยันหมั่นเพียร ความมีระเบียบวินัย เป็นต้น

2.3 หลักความโปร่งใส หมายถึง การทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่เปิดเผยข้อมูล
 ข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา และสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้โดยการปรับปรุงระบบและ
 กลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใสมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือเปิดให้ประชาชน
 สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ได้สะดวก ตลอดจนมีระบบหรือกระบวนการตรวจสอบและ
 ประเมินผลที่มีประสิทธิภาพซึ่งจะเป็นการสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และช่วยให้การทำงาน
 ของภาครัฐและภาคเอกชนปลอดจากการทุจริตคอร์รัปชัน

2.4 หลักความมีส่วนร่วม หมายถึง การทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่ประชาชน
 มีส่วนร่วมรับรู้ และร่วมเสนอความเห็นในการตัดสินใจสำคัญ ๆ ของสังคม โดยเปิดโอกาส
 ให้ประชาชนมีช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วม ได้แก่ การแจ้งความเห็น การไต่สวน สาธารณะ
 การประชาพิจารณ์การแสดงประชามติ หรืออื่น ๆ และจัดการผูกขาดทั้งโดยภาครัฐหรือ
 โดยภาคธุรกิจเอกชนซึ่งจะช่วยให้เกิดความสามัคคีและความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและ
 ภาคธุรกิจเอกชน

2.5 หลักความรับผิดชอบ หมายถึง ผู้บริหาร ตลอดจนคณะข้าราชการ ทั้งฝ่าย
 การเมือง และข้าราชการประจำ ต้องตั้งใจปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่อย่างคึง โดยมุ่งให้บริการแก่
 ผู้มารับบริการ เพื่ออำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความรับผิดชอบต่อความบกพร่องในหน้าที่การงาน
 ที่ตนรับผิดชอบอยู่ และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่

2.6 หลักความคุ้มค่า หมายถึง ผู้บริหาร ต้องตระหนักว่ามีทรัพยากรค่อนข้างจำกัด ดังนั้นในการบริหารจัดการจำเป็นจะต้องยึดหลักความประหยัดและความคุ้มค่า ซึ่งจำเป็นจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายไปที่ผู้รับบริการหรือประชาชน โดยส่วนรวม

3. สมาชิกสภาเทศบาลตำบลหนองแวง หมายถึง สมาชิกสภาเทศบาลตำบลหนองแวง ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 รวมแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดินของเทศบาล ตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสรุปแนวคิดในการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล
4. การปกครองท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล
5. บริบทของเทศบาลตำบลหนองแวง
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

1. ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นการสรุปผล หรือการตัดสินใจพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่ก่อตัวขึ้นภายในจิตใจของแต่ละบุคคล หรือเป็นการแสดงออกของบุคคลที่มีวิจารณ์ญาณ โดยยึดความรู้ และประสบการณ์ของบุคคลนั้นเป็นหลัก โดยไม่จำเป็นต้องเอาความรู้ที่ถูกต้อง หรือข้อพิสูจน์ใดๆ มาพิสูจน์

คีทซ์ (Keith, 1981 : 184) กล่าวว่า “ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกในด้านความเชื่อ ที่นำไปสู่การคาดคะเนหรือแปลผลในพฤติกรรมเหตุการณ์”

เบสท์ (Best, 1977 : 169) ได้ให้ความหมายความคิดเห็นว่า “ความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ เราไม่สามารถแยกความคิดเห็นและทัศนคติออกจากกันได้ เพราะความคิดเห็นมีลักษณะคล้ายกับทัศนคติ แต่ความคิดเห็นแตกต่างจากทัศนคติตรงที่ ทัศนคติเป็นความพร้อมทางจิตใจ ที่มีต่อสิ่งหนึ่งที่อาจแสดงออกมาได้ทั้งคำพูด และการกระทำ ทัศนคติไม่เหมือนกับความคิดเห็นตรงที่ไม่ใช่สิ่งเร้าที่จะแสดงออกมาได้อย่างเปิดเผย หรือตอบสนองอย่างตรงๆ และลักษณะของความคิดเห็น ไม่ลึกซึ้งเหมือนกับทัศนคติ”

สุชา จันทรเฒ (2536 : 54) ที่ได้ให้ความหมายความคิดเห็นไว้ว่า “ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง การแสดงความคิดเห็นมักมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก”

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 3) ได้อธิบายความคิดเห็นไว้ว่า “ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินผลหรือแปลความหมายสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสถานการณ์สิ่งแวดล้อมต่างๆ”

โกลาซา (Kolasa. 1969 : 386) กล่าวว่า “ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกหรือความเชื่อมั่นที่นำไปสู่การตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นๆ เป็นพื้นฐานในการแสดงออก ซึ่งเป็นการแสดงออกโดยไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอนตายตัว แต่จะขึ้นอยู่กับการพิจารณาตัดสินใจนั้นๆ และลงความเห็นออกมาตามที่ได้คิดไว้ของแต่ละบุคคล”

สวาท ชมพล (2535 : 8) ได้ให้ความหมายว่า “ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางถ้อยคำเกี่ยวกับทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ ความคิดเห็นดังกล่าว อาจประกอบด้วยองค์ประกอบทางอารมณ์หรือพฤติกรรมด้วยก็ได้”

โยธิน คันสนสมบุทธ และจุมพล พูลภัทรชีวิน (2529 : 18) กล่าวถึงความคิดเห็นว่า “เป็นความคิดที่อยู่ในจิตสำนึกของคน เมื่อเกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดแล้ว ก็จะกระทำพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความรู้สึกภายในของตน”

กฤตยา อาชวนิชกุล (2520 : 1) กล่าวว่า “ความคิดเห็นเป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เรื่องใดเรื่องหนึ่ง การแสดงออกของความคิดเห็นจะเกี่ยวข้องกับการประเมินค่า ก่อนที่จะตัดสินใจแสดงความคิดเห็นในเรื่องนั้นๆ”

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกหรือความเชื่อมั่นที่นำไปสู่การตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นๆ

2. การวัดความคิดเห็น

ทรงวุฒิ ศรีวิไล (2547 : 8-9) กล่าวว่า “ความคิดเห็นจะส่งผลถึงทัศนคติ และการแสดงออกถึงพฤติกรรมของบุคคล การวัดระดับความคิดเห็นจะช่วยให้สามารถกำหนดแนวทางหรือนโยบายต่างๆ ให้เหมาะสม สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนรวมได้ ดังนั้น การวัดความคิดเห็นจึงเป็นการศึกษาความรู้ของบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจำเป็นต้อง

การวางนโยบายต่างๆ การเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมถึงการฝึกหัดทำงานด้วยเพราะจะทำให้การดำเนินงานต่างๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นไปตามความพอใจของผู้ร่วมงาน”

โทมัส (Tomus. 1959 : 234) กล่าวว่า “ความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไป จะต้อง มีสิ่งประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่ถูกวัด สิ่งเร้า และมีการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาเป็นระดับสูง ต่ำ มาก น้อย วิธีวัดความคิดเห็น โดยมากจะใช้การตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ โดยที่ ผู้ที่จะตอบคำถามเลือกตอบแบบสอบถาม สำหรับการ ใช้แบบสอบถามในการวัด อาจใช้มาตรวัดแบบ มาตรวัดเทอร์สโตน (Thurstone Scales), มาตรวัดไลเคิร์ต (Likert-Type Scales) และมาตรวัด กัตต์มันน์ (Guttman Scales) เป็นต้น”

เบสท์ (Best. 1977 : 169) ได้เสนอแนะว่า การวัดที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึง ความคิดเห็น ก็คือการแสดงให้เห็นเป็นจำนวน ร้อยละ ของคำตอบในแต่ละข้อความ

วิเชียร เกตุสิงห์ (2530 : 48) ได้เสนอแนะในการใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดไว้ แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแนวคิดของ ไลเคิร์ต (Likert) ซึ่งแบ่ง ระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ หรือ 4 ระดับ เช่น เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ในการวัดความคิดเห็น อาจใช้มาตรวัดแบบใดแบบหนึ่ง ทั้งนี้การวัดความคิดเห็น อาจเป็นเพียงการคาดหมายความคิดเห็นของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งอาจมีทั้งเชิงบวก หรือเชิงลบ และอาจเป็นประโยชน์ ต่อการดำเนินกิจกรรม วางแผนงาน หรือวางแผนดำเนินโครงการ เพราะบุคคล มักจะมีแนวโน้มเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่สอดคล้องกับความคิดเห็นของตนเอง

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหาร

1. ความหมายของการบริหาร

ในปัจจุบัน องค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ต้องอาศัยการบริหารในการดำเนินกิจกรรมขององค์กรหรือหน่วยงาน เพราะการบริหารเป็นสิ่งสำคัญต่อการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และบรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กรหรือหน่วยงาน จึงกล่าวได้ว่าการบริหารเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้อง สัมพันธ์กับองค์กร จากความสำคัญของการบริหาร ได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายของการบริหารไว้แตกต่างกัน ดังนี้

สมยศ นาวิการ (2538 : 11) ให้ความหมายของการบริหารไว้ว่า การบริหาร คือ กระบวนการวางแผน การจัดองค์กร การสั่งการ และการควบคุมกำลังความพยายามของสมาชิกขององค์กรและใช้ทรัพยากรอื่นๆ เพื่อความสำเร็จในเป้าหมายขององค์กรที่กำหนด

สมพงษ์ เกษมสิน (2526 : 10) ได้ให้ความหมายของการบริหารไว้ว่า การบริหาร คือ การใช้ศาสตร์และศิลป์นำทรัพยากรการบริหาร (Administrative Resources) มาประกอบการตามกระบวนการบริหาร (Process of Administration) ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภิญโญ สาธร (2526 : 1) ได้สรุปนิยามของการบริหารไว้ว่า การบริหารคือ ศิลปะในการทำให้กิจการต่างๆ ได้รับการปฏิบัติจนเป็นผลสำเร็จ

อวยชัย ชะบา (2542 : 6) ได้ให้คำจำกัดความของการบริหารว่า การบริหาร คือ การรวมพลังของกลุ่มคนที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกันและใช้ทรัพยากรบริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ด้วยความร่วมมือร่วมใจแก้ไขปัญหาคู่สรรคทั้งปวง

พิมพ์จรีย์ นามวัฒน์ (2540 : 6) ได้อธิบายความหมายของการบริหารไว้ว่า การบริหารคือ การประสมประสานทรัพยากรต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

วิโรจน์ สารรัตนะ (2545 : 3) ได้สรุปความหมายของการบริหารไว้ว่า การบริหาร เป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์การ โดยอาศัยหน้าที่ทางการบริหาร คือ การวางแผน การจัดองค์การ การจัดบุคลากร การสั่งการ การประสานงาน การรายงาน และการงบประมาณ

2. กระบวนการบริหาร

กระบวนการบริหาร เป็นขั้นตอนพื้นฐานที่ผู้ปฏิบัติงานในองค์การหรือหน่วยงาน ต้องถือปฏิบัติ ทั้งนี้จะแตกต่างกันเพียงเวลาที่ใช้ เพื่อให้การบริหารสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การหรือหน่วยงาน ซึ่งกระบวนการเหล่านี้จะมีความเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กับการบริหาร องค์การและหน่วยงาน ทั้งนี้กระบวนการบริหารจะต้องประกอบด้วยกิจกรรมสำคัญ 5 ประการ (ปราชญา กล้าผจญ, 2542 : 16) ได้แก่

2.1 การวางแผน (Planning) เป็นการกำหนดจุดประสงค์ว่าจะทำอะไร เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จนั้น ได้แก่ การวางแผนกลยุทธ์ และการวางแผนปฏิบัติการ

2.2 การจัดองค์การ (Organizing) เป็นการออกแบบและพัฒนาองค์การ

2.3 การอำนวยการ (Directing) เป็นการสื่อสาร ชูใจพนักงาน การตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาในหน่วยงาน เพื่องานสำเร็จตามเป้าหมาย

2.4 การควบคุม (Controlling) เป็นการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน การวัดผล การปฏิบัติงาน และการแก้ไขผลการปฏิบัติงาน

2.5 การจัดบุคลากรลงสู่หน่วยงาน (Staffing) เป็นการสรรหา บรรจุบุคคลที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานขององค์กร

3. เทคนิควิธีการที่จำเป็นสำหรับการบริหาร

เทคนิควิธีการที่จำเป็นสำหรับการบริหาร เป็นวิธีการต่างๆ ที่องค์กรนำมาใช้ในการบริหารงาน เพื่อให้เกิดผลสำเร็จต่อองค์กร ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความเหมาะสม ศักยภาพ และองค์ประกอบขององค์กร อันจะนำองค์การบรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งเทคนิควิธีการสำหรับการบริหาร มีหลายรูปแบบ ดังนี้

3.1 การบริหารคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management-TQM)

สังวร รัตนรักษ์ (2549 : 1-3) ได้ให้ความหมายของการบริหารคุณภาพโดยรวม คือ แนวทางการบริหารองค์กรที่ยึดถือคุณภาพ เน้นศูนย์กลาง และอาศัยการมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนในองค์กร โดยมุ่งเป้าหมายไปที่ความสำเร็จระยะยาวขององค์กร จากการสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้า และเอื้อประโยชน์ต่อสมาชิกทุกคนในองค์กรและต่อสังคม องค์ประกอบของการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) มีดังนี้

3.1.1 ความมุ่งมั่นและการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร เพื่อสนับสนุนการดำเนินการในทุกระดับขององค์กรอย่างต่อเนื่อง

3.1.2 การให้ความสำคัญกับลูกค้าภายใน (ข้าราชการ/เพื่อนร่วมงาน/ส่วนราชการอื่น) และลูกค้าภายนอก (ผู้รับบริการ/ประชาชน) โดยต้องสร้างความพึงพอใจ/ความประทับใจให้ลูกค้า

3.1.3 การมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคน ทุกระดับ และทุกหน่วยงานในองค์กรเพื่อปรับปรุงงานของตนเอง และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

3.1.4 การปรับปรุงกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง

3.1.5 มีการวัดผลและประเมินผลการปฏิบัติงาน

ทั้งนี้ ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการนำการบริหารคุณภาพโดยรวมมาประยุกต์ใช้ได้แก่ จริยธรรม คุณธรรม ความเชื่อถือ การนำองค์กรที่ดี การทำงานเป็นทีม การฝึกอบรมเพื่อยกระดับความรู้และทักษะ การให้ความสำคัญและแสดงความชื่นชมในความสำเร็จของพนักงานและการสื่อสารที่ชัดเจน

3.2 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ต้องตอบสนองความต้องการของประชาชนเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนและสังคม ด้วยการบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกและได้รับการตอบสนอง

ความต้องการ ทั้งนี้ มีเป้าหมายที่สำคัญที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 ดังนี้

- 3.2.1 เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- 3.2.2 เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- 3.2.3 เพื่อให้มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- 3.2.4 เพื่อไม่ให้มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- 3.2.5 เพื่อให้มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อเหตุการณ์
- 3.2.6 เพื่อให้ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนอง

ความต้องการ

- 3.2.7 เพื่อให้มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ
- 3.2.8 เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

3.3 การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result – Based Management : RBM) การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ เป็นวิธีการบริหารที่มุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ขององค์กรเป็นหลัก โดยองค์กรจะกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กร และปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จ มีการเปรียบเทียบผลผลิตและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายที่กำหนด โดยวัดผลได้จากกลุ่มตัวชี้วัดผลการดำเนินงานหลัก ทั้งนี้ ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรประกอบด้วย

3.3.1 ผลผลิต คือ งาน บริการ หรือกิจกรรมที่เจ้าหน้าที่ทำเสร็จสมบูรณ์เพื่อส่งมอบให้ประชาชนผู้ใช้บริการ

3.3.2 ผลลัพธ์ คือ ผลที่เกิดขึ้นตามเงื่อนไขที่เกิดจากผลผลิต

3.4 การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) การบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ เป็นวิธีการบริหารที่ต้องมีการวางแผนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จโดยมุ่งเน้นปัจจัยในการวางแผนกลยุทธ์ 4 ประการ ดังนี้

3.4.1 วิสัยทัศน์ (Vision) คือ การกำหนดสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตขององค์กร

3.4.2 พันธกิจ หรือแนวทางการปฏิบัติการ (Mission) คือ ภารกิจหน้าที่รับผิดชอบที่กำหนดแนวทางการดำเนินงานไว้

3.4.3 เป้าประสงค์ (Goals) คือ เป้าหมายที่มุ่งจะให้เกิดผลสำเร็จขององค์กร

3.4.4 จุดมุ่งหมาย (Objectives) คือ วัตถุประสงค์ หรือผลสำเร็จสูงสุดของ

องค์กร

3.5 การบริหารราชการแบบบูรณาการ คือ การบริหารที่ทุกหน่วยงานทำงานแบบมุ่งเน้นผลงาน (Result) ตามยุทธศาสตร์เป็นหลัก โดยทุกหน่วยงานร่วมกันคิด ร่วมกันทำงาน ใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้บรรลุผลตามยุทธศาสตร์ มุ่งสู่ผลสำเร็จและเป้าหมายร่วมกัน เพื่อก่อให้เกิดความประหยัด เสริมสร้างประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการดำเนินงานเป็นหลัก รวมทั้งการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง มาร่วมในการทำงานของภาครัฐในภาพเครือข่าย (Network)

3.6 การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management : NPM) การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ เป็นการบริหารจัดการตามกระบวนการทัศน์ใหม่ มุ่งนำบริการที่ดี มีคุณภาพสูงสู่ประชาชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทย ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข สังคมมีเสถียรภาพ โดยมีลักษณะที่สำคัญ (ชอุ่ม กรโกร. 2548 : 69-70) ดังนี้

3.6.1 มีเป้าประสงค์เพื่อยกระดับคุณภาพการบริการประชาชน และคำนึงถึงความต้องการของประชาชน

3.6.2 มีภารกิจที่ชัดเจน รัฐทำหน้าที่จำเป็นและเน้นการแข่งขันในการบริการ

3.6.3 บริหารจัดการแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ มีอิสระและยืดหยุ่นในการจัดการ มุ่งเน้นการวัดผลสัมฤทธิ์ผลของงานเป็นสำคัญ

3.6.4 ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี

3.6.5 ใช้แผนยุทธศาสตร์เป็นเครื่องมือ และใช้แนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการ

3.6.6 มีระบบสนับสนุนและกลไกในการบริหารจัดการที่ดี

3.7 การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management) การบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นการบริหารงานที่เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ ได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนเอง ให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานและองค์กรได้อย่างเต็มที่ โดยมีการร่วมประชุมปรึกษาหารือ เพื่อการตัดสินใจและการควบคุมกำกับดูแลการทำงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการปฏิบัติงาน (ปราชญา กล้าผจญ. 2542 : 135)

จากค่านิยมของการบริหารข้างต้น จึงสรุปสาระสำคัญของการบริหารไว้ว่า การบริหารเป็นกิจกรรมของกลุ่มบุคคล ที่ร่วมมือกระทำกิจกรรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน โดยใช้กระบวนการและทรัพยากรที่เหมาะสม และหากจะให้เกิดผลดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จำเป็นต้องมีการบริหารงานที่ดี

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล

1. ความหมายของหลักธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาล มีใช้เรียกหลายชื่อ แต่ใช้ภาษาอังกฤษเดียวกัน คือ Good Governance มีความหมายดังที่ผู้รู้ให้ไว้ ดังนี้

สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน (2544 : 58) ได้ให้คำจำกัดความ ธรรมาภิบาล (Good Governance) หรือ ระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หมายถึง แนวทางการจัดระเบียบเพื่อให้สังคมของประเทศ ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข และตั้งอยู่ในหลักความถูกต้อง เป็นธรรม ตามหลักพื้นฐานบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี

สมศักดิ์ คงเที่ยง (2545 : 146) ได้ให้ความหมายของคำว่า ธรรมรัฐ (Good Governance) หมายถึง การบริหารโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ หรือการบริหารอย่างมีวิสัยทัศน์ และเน้นการทำงานตอบสนองประชาชน มีระบบการทำงานที่มีความโปร่งใส

ถวิลวดี บุรีกุล (2547,1) ได้ให้ความหมายของคำว่า ธรรมาภิบาลหรือธรรมรัฐหรือธรรมรัฐแห่งชาติ หรือสุปคาสนการ (Good Governance) หรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือการบริหารกิจการและสังคมที่ดี หรือวิธีการปกครองที่ดี หมายถึง วิธีการที่ดีในการใช้อำนาจเพื่อบริการจัดการทรัพยากรขององค์กร ทั้งภาครัฐ ธุรกิจ ประชาสังคม เอกชนและองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อความเป็นธรรม ความสุจริต ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สุธรรม ส่งศิริ (2545,1) ได้ให้ความหมายของคำว่า ธรรมาภิบาล (Good Governance) คือ การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุมดูแล กิจการต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้ มีความหมายอย่างกว้าง กล่าวคือ หาได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึง ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และความถูกต้องชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมี และพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์กรภายนอก

ธีรยุทธ บุญมี (2547,2) ได้ให้ความหมายของคำว่า Good Governance หรือ ธรรมรัฐ คือ การบริหาร การจัดการประเทศที่ดีในทุกๆ ด้าน และทุกๆ ระดับ การบริหารการจัดการที่ดีดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีหลักคิดว่าทั้งประชาชน ข้าราชการ บริหารประเทศเป็นหุ้นส่วน (Partnership) กัน ในการกำหนดชะตากรรมประเทศ แต่การเป็นหุ้นส่วนไม่ใช่หลักประกันว่าจะเกิดธรรมรัฐหรือ Good Governance ยังต้องหมายถึง การมีกฎเกณฑ์ กติกาที่จะให้เกิด

ความโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีประสิทธิภาพ เกิดความเป็นธรรมและการมีส่วนร่วมของสังคม ในการกำหนดนโยบายบริหาร ตรวจสอบ ประเมินผลอย่างจริงจัง

ทิพาวดี เมฆสวรรค์ (2548,1) ได้ให้ความหมายของคำว่า ธรรมาภิบาล หรือ Good Governance เป็นเรื่องที่สังคมทุกประเทศไม่ว่าเป็นประเทศกำลังพัฒนาหรือพัฒนาแล้ว ต้องการให้เกิดขึ้น คำว่า Governance เป็นคำเก่าที่มีมานานแล้ว หมายถึง กรอบในการบริหารจัดการขององค์กรต่าง ๆ ในการบริหาร ระบบบริษัทก็จะเรียกว่า Corporate Good Governance ในราชการก็เรียกว่า Public Governance ซึ่งกรอบการบริหารจัดการนี้มีทั้งดีและไม่ดี ที่ดีเรียกว่า Good Governance ที่ไม่ดีเรียกว่า Bad Governance

จากนิยามของธรรมาภิบาลดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า ธรรมาภิบาลเป็นหลักการทำงานที่นำมาใช้เพื่อบริหารงานแนวใหม่ เพื่อทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุด คือ ความเป็นธรรม ความสุจริต ความมีประสิทธิภาพและความมีประสิทธิภาพ

2. หลักการธรรมาภิบาล

สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน (2546 : 60-64) ได้สรุปสาระสำคัญอันเป็นหลักพื้นฐานของธรรมาภิบาล (Good Governance) หรือระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ด้วยหลัก 6 ประการ ดังนี้

หลักนิติธรรม

ความหมายของนิติธรรม ได้แก่ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่ใช้ในองค์กร เป็นข้อตกลงร่วมกันและการบังคับใช้ กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับดังกล่าวต้องเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับจากสมาชิกทุกฝ่ายในองค์กร กฎ และข้อบังคับเหล่านั้นต้องนำมาซึ่งความเสมอภาคของสมาชิกในองค์กร รวมทั้งสร้างภาพเอื้อต่อการควบคุมและพัฒนาสังคมนั้นด้วย

แนวทางในการประยุกต์ใช้หลักนิติธรรมในองค์กร

1. ให้ความรู้แก่สมาชิกในองค์กร เรื่อง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ สิทธิ เสรีภาพ บทบาทและความรับผิดชอบต่อสังคมในองค์กร รวมทั้งขอบเขตในการมีส่วนร่วมในการบริหารแบบประชาธิปไตย

2. พัฒนากุศลกรให้มีจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรมและศีลธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ประชาชนและพัฒนาการผลิติกุศลกรให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ด้วยชีวิต กฎ ข้อบังคับ ระเบียบต่างๆ มีความเป็นธรรมสามารถปกป้องคนดี และลงโทษคนไม่ดี และมีการปรับปรุงกฎ ข้อบังคับและระเบียบ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงจะเป็นดัชนีชี้วัดที่สำคัญประการหนึ่ง

3. องค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว โปร่งใส ตรวจสอบได้ และได้รับการยอมรับจากประชาชน ส่วนด้านการปฏิบัติหน้าที่ มีความเป็นธรรม มีความประพฤตีสัจจริตปราศจากคอร์ปชั่น นอกจากนี้ขนาดองค์กร อัตรากำลังคน และงบประมาณจะลดลง

4. สภาพสังคมในองค์กร มีข้อร้องเรียน คดีความและการฟ้องร้อง รวมทั้งสถิติการทำผิดกฎต่างๆ ลดลง คนในองค์กรตระหนักในสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพของตนเอง รู้และเข้าใจกฎระเบียบข้อบังคับ และมีส่วนร่วมแบบประชาธิปไตย ในการแสดงความคิดเห็น ในกรณีต่างๆ

หลักคุณธรรม

ความหมายของคุณธรรม หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม การส่งเสริมสนับสนุนการทำงานให้มีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตจนเป็นนิสัย เป็นพลเมืองที่ดี คือ ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ได้แก่

สัตย์ คือ การรักษาความสัตย์

ทมะ คือ การรู้จักข่มใจตนเอง

ขันติ คือ การอดทน อดกลั้นและการอดออม

จาคะ คือ การรู้จักละวางความชั่ว ความทุจริต

แนวทางการดำเนินการตามหลักคุณธรรม

1. สถาบันการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้และปลูกฝังเรื่องคุณธรรม จริยธรรม เริ่มจากเยาวชน ในและนอกระบบการศึกษาของชาติอย่างจริงจัง

2. หน่วยงานใช้หลักคุณธรรม อย่างกว้างขวางจริงจัง โดยเริ่มจาก

ผู้บังคับบัญชา

3. หน่วยงานให้สังคมร่วมสนับสนุนผู้ปฏิบัติที่มีคุณธรรมที่ถูกรังแก โดยผู้ มีอำนาจเหนือกว่า รวมถึงการยอมรับ เชิดชูให้เกียรติ และการให้ Incentives ในรูปแบบต่างๆ

4. องค์กรระดับต่างๆ มีการจัดกิจกรรม ประชาสัมพันธ์ สร้างจิตสำนึก ด้วยสื่อประเภทต่างๆ

5. ทุกหน่วยงานภาครัฐ ควรมีหลักจริยธรรมของตนเอง หรือจริยธรรม แต่ละสาขาวิชาชีพอย่างเปิดเผย

หลักความโปร่งใส

ความหมายของ ความโปร่งใส คือ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ของคนในองค์กร โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้

เช่น บุคลากรในองค์กรรู้ขั้นตอน วิธีการทำงานที่จะติดต่อกันและสามารถตรวจสอบการทำงานภายในองค์กร จะต้องมีความโปร่งใสในการตัดสินใจในการบริหารงาน บริหารเงิน บริหารคน และมีการสื่อสารที่ดีภายในองค์กร เช่น มีการกระจายข่าวรายวันหรือรายสัปดาห์ ให้สมาชิกในองค์กรได้ทราบความเคลื่อนไหวขององค์กร

แนวทางในการสร้างความโปร่งใสในองค์กร

1. สํารวจความเห็นชอบของบุคลากรในหน่วยงานในเรื่องความโปร่งใสที่ต้องการจากบุคลากร
2. บุคลากรตระหนักในความสำคัญและปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ.2540 และพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการปกครอง พ.ศ.2539
3. ปรับปรุงระบบเอกสาร ระบบสารสนเทศให้เป็นระเบียบ สะดวกต่อการใช้งานและการสืบค้น ตรวจสอบของประชาชน
4. จัดทำเอกสาร คู่มือเกี่ยวกับการให้บริการของส่วนราชการที่เข้าใจง่าย สะดวกต่อการติดต่อกันของหน่วยงาน ประชาชน
5. มีระบบประชาสัมพันธ์ภายในและภายนอกองค์กร
6. สร้างทัศนคติที่ดีในการให้บริการข้อมูลข่าวสาร และตอบข้อสงสัยของประชาชน

หลักความรับผิดชอบ

ความหมายของความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นและตั้งใจปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถให้บรรลุผลสำเร็จ สอดคล้องตามกฎหมาย ระเบียบขององค์กร ปฏิบัติงานอย่างมีจิตสำนึกต่อหน้าที่ สังคม ประชาชนและประเทศชาติ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้รับบริการและส่วนรวมเป็นสำคัญ รวมทั้งยอมรับผลที่เกิดจากการปฏิบัติงานดังกล่าว ทั้งที่เป็นผลดีและผลเสียหาผลดี พร้อมพร้อมแสดงข้อเท็จจริงในการประกอบภารกิจต่อสาธารณชน สามารถชี้แจงเหตุผลได้ และพร้อมรับการตรวจสอบจากสาธารณะ

แนวทางในการดำเนินการตามหลักความรับผิดชอบ

1. ผู้บังคับบัญชาเป็นแบบอย่างที่ดี รวมทั้งการสร้างแบบอย่างที่ดี ด้วยการยกย่องส่งเสริมความประพฤติของบุคคลที่เป็นแบบอย่างที่ดี
2. สร้างความรับผิดชอบต่อตนเอง โดยใช้การมีส่วนร่วม มีระบบตรวจสอบและการประเมินผลที่น่าเชื่อถือได้

3. ส่งเสริมผู้มีความสามารถ โดยการให้รางวัลและการลงโทษที่เหมาะสม รวมทั้งการจูงใจด้วยค่าตอบแทนและอื่นๆ

หลักความมีส่วนร่วม

ความหมายของความมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชน หรือ บุคคลในองค์กรทุกระดับ เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบจากการบริหารงาน หรือการดำเนินการต่างๆ ขององค์กร ได้ร่วมรับรู้ ร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมตัดสินใจ รวมทั้ง ร่วมสนับสนุน ติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติตามสิ่งที่ตนเองได้ร่วมตัดสินใจ

แนวทางการสร้างความมีส่วนร่วม

1. องค์กรต้องกำหนดเป็นนโยบายที่ชัดเจน พร้อมทั้งออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับให้บุคลากรในองค์กรถือปฏิบัติ รวมทั้งพัฒนากลไก ระบบการทำงานและการบริหารจัดการ ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเอื้อต่อการสนับสนุนให้บุคลากรในองค์กรและประชาชนมีส่วนร่วม อย่างกว้างขวาง
2. กระจายอำนาจ การบริหารจัดการสู่บุคลากรตามหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้บุคลากรสามารถบริหารภารกิจตามบทบาทหน้าที่ ได้อย่างตรงตาม ความต้องการ
3. รณรงค์และประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้บุคลากร และประชาชนเห็นคุณค่า และความสำคัญของการมีส่วนร่วม
4. จัดทำข้อมูลชี้แนะแนวทางการมีส่วนร่วมในงาน/โครงการต่างๆ รวมทั้งให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง ให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง และประชาชน ซึ่งจะทำให้การมีส่วนร่วมนั้นมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
5. แสดงผลดีพหุจากการมีส่วนร่วมที่เป็นรูปธรรมให้ผู้เกี่ยวข้องและ ประชาชนได้ทราบ พร้อมทั้งมีรางวัลตอบแทนความคิดเห็นที่นำไปสู่การปฏิบัติต่างๆ
6. สร้างหลักประกันในความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้เข้าร่วม แสดงความคิดเห็น หรือวิพากษ์วิจารณ์การดำเนินงานขององค์กร

หลักความคุ้มค่า

ความหมายของหลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการและการใช้ ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม รวมทั้งการรักษา ทรัพยากรธรรมชาติให้มีความยั่งยืน

แนวทางการดำเนินการตามหลักความคุ้มค่า

1. ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรต้องให้ความสำคัญ
 2. ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานให้สั้นหรือเบ็ดเสร็จในขั้นตอนเดียว
- เพื่อสะดวกและรวดเร็ว
3. ปฏิบัติงานอย่างประหยัดทรัพยากร ประหยัดเวลาภายในระยะเวลาที่เหมาะสม
 4. กำหนดมาตรฐานการทำงานในหน้าที่และเป้าหมายให้ชัดเจน
 5. สร้างระบบความคุ้มค่า และรายงานผลการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า
- ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับ เพื่อการตรวจสอบ
6. นำเครื่องมือที่ทันสมัยมาใช้ในการทำงาน
 7. เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการเสนอแนะวิธีการต่างๆ
- ที่นำไปสู่ความคุ้มค่า
8. รับฟังความคิดเห็นจากบุคคลภายนอก เพื่อนำมาปรับปรุงการทำงานในองค์กร
 9. ให้ความสำคัญกับระบบติดตามประเมินผลและควรประกาศให้ผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชนทราบเป็นระยะๆ
- งบประมาณ เป็นเครื่องมือในการพิจารณางบประมาณในโครงการ
10. ใช้ระบบการประเมินการปฏิบัติงาน (RBM) และใช้การจัดสรรงบประมาณ
 11. จัดสรรงบประมาณตามผลสัมฤทธิ์ของงาน
 12. ปรับปรุงระเบียบการปฏิบัติให้สอดคล้องกับหลักความคุ้มค่า
 13. ให้รางวัลหน่วยงาน/กลุ่ม/บุคลากร ที่ดำเนินการในวิธีดังกล่าว
- ได้อย่างถูกต้องคุ้มค่าที่สุด

การปกครองท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล

1. ความหมายของเทศบาล

เทศบาลเป็นหน่วยงานการปกครองท้องถิ่นที่ได้รับการยอมรับและใช้ในประเทศที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอยู่ทั่วโลก การปกครองในรูปแบบของเทศบาล นับเป็นการปกครองที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง และบริหารท้องถิ่นของตนเองมากที่สุด กล่าวคือ ประชาชนผู้เสียภาษีในแต่ละพื้นที่สามารถที่จะเลือกผู้แทนของตน ที่เรียกว่า ผู้สมัคร

รับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาเทศบาล เข้าไปบริหารดูแลการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น หรือใช้จ่ายภาษีดังกล่าวให้เกิดประโยชน์กับท้องถิ่นมากที่สุด

เทศบาล เป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นอีกรูปแบบหนึ่ง ที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 7) ที่ทรงจัดให้มีการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบของเทศบาลขึ้น จากหลักการพระราชทานสัมภาษณ์แก่ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ The new York times ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2474 มีข้อความตอนหนึ่งว่า “เรากำลังเตรียมการออกพระราชบัญญัติเทศบาลขึ้นใหม่เพื่อทดลองเกี่ยวกับสิทธิเลือกตั้งภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ ประชาชนมีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ข้าพเจ้าเห็นว่าสิทธิการเลือกตั้งของประชาชน ควรจะเริ่มต้นที่การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล ข้าพเจ้าเชื่อว่าประชาชน ควรจะมีสิทธิมีเสียงในกิจการของท้องถิ่น เราพยายามให้การศึกษาเรื่องนี้เป็นโอกาสในการเรียนรู้ และมีประสบการณ์อย่างดีเกี่ยวกับการใช้สิทธิเลือกตั้งในกิจการปกครองท้องถิ่น” (ธีรทัต ชูคำ. 2543 : 65-66)

เทศบาล ได้จัดตั้งขึ้นทั่วทั้งประเทศ แต่จะจัดตั้งขึ้นเป็นแห่ง ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 โดยเมื่อรัฐพิจารณาเห็นควรที่จะยกฐานะท้องถิ่นใดขึ้นเป็นเทศบาล ก็ตราพระราชกฤษฎีกายกฐานะท้องถิ่นนั้นเป็นเทศบาลเป็นแห่ง ๆ ไป

เทศบาลมีฐานะเป็นทบวงการเมืองและเป็นนิติบุคคลดังที่กำหนดไว้ในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 (นันทวัฒน์ บรรมานันท์ และแก้วคำ ไกรสรพงษ์. 2544: 66)

2. ประเภทของเทศบาล

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ได้บัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งเทศบาลไว้ด้วย โดยกำหนดให้จัดตั้งเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง หรือเทศบาลนครก็ได้ตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด กล่าวโดยย่อได้ว่า เทศบาลเมือง ได้แก่ ท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดหรือท้องถิ่นชุมนุมที่มีราษฎร ตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไป รวมทั้งมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามกฎหมาย สำหรับเทศบาลนคร ได้แก่ ท้องถิ่นชุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ 50,000 คนขึ้นไป รวมทั้งมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามกฎหมาย ทั้งนี้การจัดตั้ง การเปลี่ยนแปลงชื่อ การเปลี่ยนแปลงเขต การเปลี่ยนแปลงฐานะ หรือการยุบเลิกเทศบาลให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. 2536 : 144)

ประเภทของเทศบาล พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 8 ถึง มาตรา 11 ได้กำหนดให้เทศบาลมีอยู่ 3 ประเภทด้วยกัน คือ

1. เทศบาลตำบล ได้แก่ท้องถิ่นซึ่งมีพระราชกฤษฎีกายกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล กฎหมายมิได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้โดยเฉพาะว่าการเป็นเทศบาลตำบลจะต้องมี

เงื่อนไขอย่างไรบ้าง แต่ในทางปฏิบัติ กระทรวงมหาดไทยได้วางหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งเทศบาล ตำบลเอาไว้ ดังนี้

2.1 มีรายได้พอควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วย เทศบาล

2.2 มีขนาดประชากรหรือราษฎรท้องถิ่น 7,000 คนขึ้นไป

2.3 มีการกระจายตัวเชิงพื้นที่ 1,500 คนต่อตารางกิโลเมตร

2.4 ได้รับความเห็นชอบจากราษฎรท้องถิ่น

2. เทศบาลเมือง มีอยู่ 2 รูปแบบ คือ

2.1 ท้องถิ่นเป็นที่ตั้งของศาลากลางจังหวัดทุกแห่งจะต้องตรา

พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเป็นเทศบาลเมือง

2.2 ท้องถิ่นชุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไป และมีรายได้

พอควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยเทศบาล

3. เทศบาลนคร ได้แก่ ท้องถิ่นชุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ 50,000 คนขึ้นไป

และมีรายได้พอควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยเทศบาล

การจัดตั้งเทศบาลทั้ง 3 ประเภทจะต้องทำโดยพระราชกฤษฎีกา

ซึ่งจะต้องระบุชื่อและเขตเทศบาลเอาไว้ (นันทวัฒน์ บรมานันท์ และแก้วคำ ไกรสรพงษ์, 2544 : 66)

3. โครงสร้างของเทศบาล

โครงสร้างของเทศบาล ประกอบด้วยสภาเทศบาลและคณะผู้บริหารหรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี เดิมโครงสร้างของเทศบาลประกอบด้วย สภาเทศบาล ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในเขตเทศบาล และคณะเทศมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งกันเองระหว่างสมาชิกสภาเทศบาล แต่อย่างไรก็ตาม ในปี พ.ศ. 2543 ได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ใหม่และเพิ่มรูปแบบของผู้บริหารเทศบาลเข้ามาอีก 1 รูปแบบ คือนายกเทศมนตรี โดยมีหลักเกณฑ์กำหนดไว้ในมาตรา 14 แห่งกฎหมายว่าด้วยเทศบาลว่า เทศบาลแห่งใดจะมีการบริหารในรูปแบบ คณะเทศมนตรีหรือนายกเทศมนตรี ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนในเขตเทศบาลแต่ละแห่งโดยวิธีการดังนี้ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลในเขตเทศบาลใดจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 4 ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนั้น มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพื่อให้จัดทำประชามติในเขตเทศบาลนั้นว่าจะกำหนดให้การบริหารเทศบาลใช้รูปแบบคณะเทศมนตรีหรือนายกเทศมนตรี ผลของประชามติให้นำมาใช้เมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเป็นการทั่วไปในคราวถัดจากวันออกเสียงประชามติ และให้ใช้รูปแบบการบริหารตามผลประชามตินั้นตลอดไป

จนกว่าจะมีการออกเสียงประชามติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลในเขตเทศบาลนั้น ให้เปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหารเทศบาลเป็นอย่างอื่น การร้องขอให้ทำประชามติดังกล่าวข้างต้น จะต้องเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ก่อนครบวาระของสภาเทศบาลที่ดำรงตำแหน่ง อยู่ในขณะนั้น ไม่น้อยกว่า 360 วัน และจะกระทำในวาระของสภาเทศบาลหนึ่งเพียงครั้งเดียว

สภาเทศบาลประกอบด้วย สมาชิกซึ่งราษฎรเลือกตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล

สภาเทศบาลมาจากการเลือกตั้ง โดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามกฎหมาย ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล อยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี ซึ่งวาระการดำรงตำแหน่งนี้ ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542 คือ ลดจาก 5 ปี มาเป็น 4 ปี เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา 285 แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 สำหรับจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลแต่ละประเภทจะไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับประเภทของเทศบาลดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 15 แห่งกฎหมายว่าด้วยเทศบาล ดังนี้

1. เทศบาลตำบล ประกอบด้วย สมาชิกจำนวน 12 คน
 2. เทศบาลเมือง ประกอบด้วย สมาชิกจำนวน 18 คน
 3. เทศบาลนคร ประกอบด้วย สมาชิกจำนวน 24 คน
- นายกเทศมนตรี ในกรณีที่ประชาชนในเขตเทศบาลใด

ออกเสียงแสดงประชามติให้การบริหารในเขตเทศบาลใช้รูปแบบนายกเทศมนตรี ให้เทศบาลนั้นมีนายกเทศมนตรีคนหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาล ซึ่งกระทำโดยวิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ นายกเทศมนตรีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้งและไม่สามารถดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน 2 วาระได้

นายกเทศมนตรีอาจแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรี ซึ่งมีใช้สมาชิกสภาเทศบาล เป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการตามที่นายกเทศมนตรีมอบหมาย โดยมาตรา 48 อัญญาแห่งกฎหมายว่าด้วยเทศบาล ได้กำหนดจำนวนรองนายกเทศมนตรีไว้ดังนี้ คือ

1. เทศบาลตำบล ให้มีรองนายกเทศมนตรีไม่เกิน 2 คน
2. เทศบาลเมือง ให้มีรองนายกเทศมนตรีไม่เกิน 3 คน
3. เทศบาลนคร ให้มีรองนายกเทศมนตรีไม่เกิน 4 คน

นายกเทศมนตรีเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทศบาล และรับผิดชอบเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทศบาล และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาลและลูกจ้างเทศบาล ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 48 สัตครศ แห่งกฎหมายว่าด้วยเทศบาล (นันทวัฒน์ บรมานันท์ และแก้วคำ ไกรสรพงษ์, 2544 : 66-70)

4. อำนาจอำนาจ (Authority)

อำนาจอำนาจ หมายถึง อำนาจอำนาจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเทศบาล และมีกฎหมายรองรับ เทศบาลมีอำนาจอำนาจที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และยังมีอำนาจอำนาจที่กฎหมายอื่นกำหนดไว้ด้วย เช่น พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ที่ได้บัญญัติอำนาจอำนาจของเทศบาลไว้ใน มาตรา 16 (วิรัช นิภาวรรณ. พ.ศ. 2536 : 142)

อำนาจอำนาจของเทศบาลมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ของเทศบาลไว้รวม 31 ประการด้วยกัน คือ

1. จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของคน
2. จัดให้มีและบำรุงรักษาควบคุมตลาดทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
3. จัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
4. การสาธารณสุข โภชนาและการก่อสร้างอื่น ๆ
5. การสาธารณสุขการ
6. การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
7. การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการศึกษา
10. การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา
11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม
12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การส่งเสริมกีฬา
15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพ
16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
17. การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
18. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย

และผู้ค้ำชู โอกาส

อันดีของท้องถิ่น

ของประชาชน

19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล
 20. การจัดให้มีและควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน
 21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
 22. การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์การรักษาความปลอดภัย
ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ
 23. การจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 23. การผังเมือง
 24. การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
 25. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
 26. การควบคุมอาคาร
 27. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 28. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุน การป้องกัน
และรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 29. กิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ตามที่
คณะกรรมการประกาศกำหนด
- และนอกจากนี้ ในกฎหมายว่าด้วยเทศบาล ยังกำหนดอำนาจหน้าที่ของเทศบาลไว้ โดยแยกเป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล เทศบาลเมืองและเทศบาลนคร รวมทั้งยังมีบทบัญญัติให้เทศบาล สามารถทำกิจกรรมนอกเขตเทศบาลหรือกระทำร่วมกับบุคคลอื่นได้ ซึ่งกล่าวโดยสรุปแล้ว กิจการที่เทศบาลจะทำได้นั้นสามารถแบ่งได้เป็น 8 ประเภทใหญ่ ๆ คือ
1. การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน เช่น การดับเพลิง การป้องกันและระงับสาธารณภัย
 2. การสาธารณสุข เช่น การจัดให้มีและบำรุงสถานที่ที่พิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้ การป้องกันและระงับโรคติดต่อ การรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การจัดให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ สุสานและฌาปนสถาน เป็นต้น
 3. การสาธารณสุขการ เช่น การสงเคราะห์มารดาและเด็ก การสงเคราะห์คนชรา คนอนาถา เด็กกำพร้า เป็นต้น
 4. การโยธาสาธารณะ เช่น การสร้างและบำรุงทางบกทางน้ำ การจัดให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ สวนสาธารณะ สวนสัตว์ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจของราษฎร เป็นต้น

5. การศึกษา เช่น การจัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา การจัดให้มี และบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา เป็นต้น

6. การสาธารณูปโภคและเทศพาณิชย์ เช่น การประปา การไฟฟ้า การเดินรถประจำทาง ตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม กิจการโรงรับจำนำ เป็นต้น

7. การทะเบียนราษฎร

8. การบำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

กิจการทั้งหลายเหล่านี้ เป็นหน้าที่ของเทศบาลที่จะต้องจัดทำภายใน เขตเทศบาลของตน อำนาจหน้าที่ดังกล่าวนี้ ได้มีการเพิ่มเติมโดยการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับ เทศบาลหลายครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 10 ในปี พ.ศ.2542 ได้มีการเพิ่ม หน้าที่ให้กับเทศบาลอีกหลายประการ เช่น เพิ่มหน้าที่ให้กับเทศบาลตำบลในการส่งเสริมการ พัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หรือการเพิ่มหน้าที่ให้กับเทศบาลนคร ในการควบคุมสุขลักษณะ และอนามัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงแรมที่พักและสถานบริการอื่น การจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย และการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม จัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ การวางผังเมือง และการควบคุมการก่อสร้าง รวมทั้งการส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว

นอกจากนี้ เทศบาลอาจทำกิจการอื่นๆ ได้อีกตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 57 ทวิ และมาตรา 57 ทริ แห่งกฎหมายว่าด้วยเทศบาล คือ

การทำกิจการภายนอกเขต เทศบาลอาจดำเนินกิจการต่างๆ ภายนอกเขต ของตนได้ โดยมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ คือ

1. การนั้นจำเป็นต้องทำและเป็นการที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการที่ดำเนินการตาม อำนาจหน้าที่อยู่ภายในเขตของตน
 2. ได้รับความยินยอมจากเทศบาล สภาจังหวัดหรือสภาตำบลแห่งท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- การทำกรร่วมกับผู้อื่น โดยก่อตั้งบริษัทจำกัดหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด เทศบาลอาจทำการร่วมกับบุคคลอื่น โดยก่อตั้งบริษัทจำกัดหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดตาม หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. บริษัทจำกัดนั้นมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อกิจการค้าขายอันเป็น สาธารณูปโภค
2. เทศบาลต้องถือหุ้นเป็นมูลค่าเกินกว่าร้อยละ 50 ของทุนที่บริษัทนั้น จัดทะเบียนไว้ในกรณีที่มีหลายเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล

ถือหุ้นอยู่ในบริษัทเดียวกันให้นับหุ้นที่ถือกันรวมกัน และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

นอกจากการดำเนินกิจการดังกล่าวมาแล้วข้างต้นทั้งหมด กฎหมายว่าด้วยเทศบาล มาตรา 58 และมาตรา 59 ยังได้บัญญัติให้จัดตั้งสหการขึ้นได้ สหการเป็นองค์การที่เทศบาลตั้งแต่ สองเทศบาลขึ้นไป รวมกันจัดตั้งขึ้น เพื่อประกอบกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง อันอยู่ในหน้าที่ของเทศบาลร่วมกัน สหการมีสภาพเป็นทบวงการเมือง จัดตั้งโดยพระราชกฤษฎีกา ซึ่งจะต้องกำหนดชื่ออำนาจหน้าที่และระเบียบการดำเนินการของสหการไว้ สหการมีคณะกรรมการบริหารซึ่งจะต้องประกอบด้วย ผู้แทนของเทศบาลที่เกี่ยวข้อง (นับหัวหน้า บรมานันท์ และแก้วคำ ไกรสรพงษ์. 2544 : 66-70)

บริบทของเทศบาลตำบลหนองแวง

ข้อมูลทั่วไป

1. ที่ตั้งอาณาเขต

ตำบลหนองแวง เป็นหนึ่งในหกตำบลของอำเภอละหานทราย ที่ทำการเทศบาลตำบลหนองแวง ตั้งอยู่ที่ บ้านหนองตาเขา หมู่ที่ 5 ตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ ห่างจากตัวอำเภอละหานทรายประมาณ 30 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	มีอาณาเขตติดต่อกับ เทศบาลต.ดาง อำเภอละหานทราย
ทิศใต้	อาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐกัมพูชา
ทิศตะวันออก	มีอาณาเขตติดต่อกับเทศบาลหนองไม้งาม อำเภอบ้านกรวด
ทิศตะวันตก	มีอาณาเขตติดต่อกับเทศบาลสำโรงใหม่ อำเภอละหานทราย

2. ภูมิประเทศ

เทศบาลตำบลหนองแวง มีพื้นที่ประมาณ 216 ตารางกิโลเมตร (135,000 ไร่) มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบสูงสลับที่ราบและที่ลุ่มน้ำท่วมขัง เป็นดินร่วนปนทรายมีภูเขาตามแนวชายแดน ไทย-กัมพูชา คือเทือกเขาบรรทัด มีพื้นที่ป่าเป็นป่าไม้อุทยานแห่งชาติตาพระยา ประมาณ 10 % ของพื้นที่ และพื้นที่ป่าธรรมชาติบริเวณบ้านศไทรรวมพลประมาณ 10 ไร่ สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เคยเป็นป่า ปัจจุบันได้รับการจัดสรรเป็นที่ทำกินให้แก่เกษตรกรเข้าทำประโยชน์

3. ภูมิอากาศ ลักษณะอากาศเป็นแบบมรสุม มี 3 ฤดู

ฤดูร้อน	กุมภาพันธ์ – พฤษภาคม	อุณหภูมิ 27-37 องศาเซลเซียส
ฤดูฝน	มิถุนายน – กันยายน	อุณหภูมิ 26-36 องศาเซลเซียส
ฤดูหนาว	ตุลาคม – มกราคม	อุณหภูมิ 16-34 องศาเซลเซียส

4. การปกครอง ในเขตเทศบาลตำบลหนองแวง มีชุมชน 13 ชุมชน คือ

1. ชุมชนย่อยบ้านปากช่อง หมู่ที่ 1
2. ชุมชนย่อยบ้านหนองแวง หมู่ที่ 2
3. ชุมชนย่อยบ้านหนองไก่อ หมู่ที่ 3
4. ชุมชนย่อยบ้านหนองหว้า หมู่ที่ 4
5. ชุมชนย่อยบ้านหนองคาเสา หมู่ที่ 5
6. ชุมชนย่อยบ้านปากช่อง หมู่ที่ 6
7. ชุมชนย่อยบ้านปากช่อง หมู่ที่ 7
8. ชุมชนย่อยบ้านศรีทายาท หมู่ที่ 8
9. ชุมชนย่อยบ้านราษฎร์รักแดน หมู่ที่ 9
10. ชุมชนย่อยบ้านแทนทัพไทย หมู่ที่ 10
11. ชุมชนย่อยบ้านศไทรรวมพล หมู่ที่ 11
12. ชุมชนย่อยบ้านใหม่หนองแวง หมู่ที่ 12
13. ชุมชนย่อยบ้านใหม่หนองหว้า หมู่ที่ 13

5. ประชากร มีประชากรทั้งสิ้น 15,544 คน (ณ มกราคม 2551) ความหนาแน่นเฉลี่ย 71.96 คน/ตารางกิโลเมตร

ตาราง 1 ประชากรในพื้นที่ตำบลหนองแวง

หมู่ที่	จำนวนหลังคา เรือน	จำนวนประชากร		
		เพศชาย(คน)	เพศหญิง(คน)	รวม(คน)
1	232	749	732	1,481
2	162	525	501	1,026
3	334	1,014	971	1,985
4	179	484	446	930
5	301	919	865	1,784
6	190	573	610	1,183
7	161	396	390	786
8	225	576	573	1,149
9	224	528	522	1,050
10	220	495	474	969
11	231	609	565	1,174
12	163	521	524	1,045
13	180	499	483	982
รวม	2,802	7,888	7,656	15,544

ที่มา : แผนพัฒนาเทศบาลตำบลหนองแวง (2552 : 18)

6. เส้นทางคมนาคมเข้าตำบลหนองแวง

6.1 ถนนสายหนองปรือ-หนองแวง เป็นถนนลาดยางผ่านบ้านปากช่อง บ้านหนองแวง บ้านหนองไก่อ บ้านหนองคาเขา เข้าสู่ถนนสุริยวิถี ระยะทาง 32 กม.

6.2 ถนนสายสะพานทราย-สันติสุข เป็นถนนลาดยาง จากตัวอำเภอสะพานทราย เข้าบ้านสันติสุข ผ่านเขื่อนลำจังหันถึงโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตราษฎรอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (หนองบอน) ระยะทางประมาณ 35 กม.

6.3 ถนนสายละหานทราย-โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตราษฎรฯ เป็นถนนลาดยาง จากตัวอำเภอละหานทราย ผ่านเทศบาลตำบลคง บ้านหนองมดแดง ถึงโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตราษฎรฯ ระยะทางประมาณ 30 กม.

6.4 ถนนสายละหานทราย-สันลอชะงัน เป็นถนนลาดยางจากสามแยกโคกไม้แดง ผ่านบ้านหนองหว้าเข้าสู่ถนนสุริยะวิถี ระยะทางประมาณ 18 กม.

7. สภาพทางเศรษฐกิจ

รายได้ของประชากร เฉลี่ยต่อคนต่อปี 30,917 บาท/คน/ปี

ตาราง 2 รายได้เฉลี่ยของแต่ละหมู่บ้าน

หมู่ที่	หมู่บ้าน	รายได้เฉลี่ย/คน/ปี (บาท)
1	ปากช่อง	32,125
2	หนองแวง	41,245
3	หนองไก่อ	29,356
4	หนองหว้า	26,320
5	หนองคาซา	32,006
6	ปากช่อง	31,640
7	ปากช่อง	26,626
8	ศรีทวายาท	29,984
9	ราษฎรรักแดน	26,426
10	แท่นทัพไทย	39,553
11	ไผ่ทรวมพล	30,945
12	ใหม่หนองแวง	27,812
13	ใหม่หนองหว้า	29,297

ที่มา : แผนพัฒนาเทศบาลตำบลหนองแวง (2552 : 19)

8. การศึกษา

8.1 โรงเรียนระดับประถมศึกษา 3 แห่ง เปิดสอนระดับอนุบาล - ป.6 ดังนี้

8.1.1 โรงเรียนบ้านหนองแวง

8.1.2 โรงเรียนบ้านหนองตาเขา

8.1.3 โรงเรียนบ้านไผ่ทรวมพล

8.2 โรงเรียนระดับประถมศึกษา/ขยายโอกาส 6 แห่งเปิดสอนระดับอนุบาล –
มัธยมศึกษาตอนต้น ดังนี้

8.2.1 โรงเรียนบ้านปากช่อง

8.2.2 โรงเรียนบ้านหนองไก่อ (โคกสง่า)

8.2.3 โรงเรียนบ้านหนองหว้า

8.2.4 โรงเรียนบ้านบาระณะ (บ้านศรีทายาท)

8.2.5 โรงเรียนบ้านราษฎร์รักแดน

8.2.6 โรงเรียนบ้านแท่นทัพไทย

8.3 โรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่งคือ โรงเรียนร่วมจิตต์วิทยา เปิดสอนในระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6

8.4 ศูนย์การศึกษาชุมชน 3 แห่ง เปิดสอนระดับประถมศึกษา – มัธยมศึกษาปีที่ 6

8.4.1 ศูนย์การศึกษาชุมชนบ้านหนองตาเขา

8.4.2 ศูนย์การศึกษาชุมชนบ้านหนองแวง

8.4.3 ศูนย์การศึกษาชุมชนบ้านหนองหว้า

8.5 ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน 13 แห่ง (ประจำทุกหมู่บ้าน)

8.6 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 9 แห่ง

8.6.1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปากช่อง

8.6.2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองแวง

8.6.3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองไก่อ

8.6.4 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองหว้า

8.6.5 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองตาเขา

8.6.6 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านศรีทายาท

8.6.7 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านราษฎร์รักแดน

8.6.8 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแท่นทัพไทย

8.6.9 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านไผ่ทรวมพล

9. สาธารณสุข มีหน่วยบริการด้านสาธารณสุขในพื้นที่ตำบลหนองแวง 6 แห่ง ดังนี้

9.1 สถานีอนามัยบ้านราษฎร์รักแดน

9.2 สถานีอนามัยบ้านศรีทายาท

9.3 สถานีอนามัยบ้านหนองคาเขา

9.4 สถานีอนามัยบ้านหนองหว้า

9.5 สถานีอนามัยบ้านหนองไก่อ

9.6 สถานีอนามัยบ้านปากช่อง

10. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

10.1 ศูนย์บริการประชาชนสายตรวจตำบลหนองแวง 1 แห่ง ตั้งอยู่ที่
บ้านหนองคาเขา

10.2 ศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเทศบาลตำบลหนองแวง
มีสมาชิก 116 คน

11. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

11.1 แหล่งน้ำธรรมชาติ มีลำน้ำ ลำห้วย 6 สาย ดังนี้

ลำปะเทีย เริ่มจากบ้านราษฎร์รักแดน ไหลผ่านบ้านศรีทายาท
สิ้นสุดที่บ้านหนองไก่อ เป็นลำน้ำ ที่ราษฎรใช้ในการเกษตร ได้ตลอดปี

ห้วยคันทราช เริ่มจากบ้านแท่นทัพไทย ไหลผ่านบ้านศรีทายาท
บรรจบกับลำปะเทีย

ห้วยหินขาด เริ่มจากบ้านหนองหว้า บรรจบกับห้วยกระเจียน
ที่บ้านหนองไก่อ

ห้วยกระเจียน แยกจากห้วยหินขาด ไหลผ่านบ้านปากช่องและ
บ้านหนองแวง

ห้วยเปี่ยมพิช เริ่มจากเขตอนุรักษป่า ไหลผ่านบ้านราษฎร์รักแดน
สิ้นสุดที่บ้านหนองคาเขา บรรจบลำจิ่งหัน

ห้วยลำจิ่งหัน ไหลผ่านเขตบ้านหนองหว้าและไหลลงสู่เขื่อน
ลำจิ่งหัน ในเขตพื้นที่รอยต่อระหว่างตำบลหนองแวงและตำบลสำโรงใหม่

11.2 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

11.2.1	อ่างเก็บน้ำลำจิ่งหัน	ขนาด	2,500 ไร่
11.2.2	อ่างคั้นน้ำลำปะเทีย	ขนาด	200 ไร่
11.2.3	อ่างเก็บน้ำห้วยหินขาด	ขนาด	400 ไร่
11.2.4	อ่างเก็บน้ำห้วยนาเหนือ	ขนาด	400 ไร่
11.2.5	อ่างเก็บน้ำห้วยคันทราช	ขนาด	300 ไร่
11.2.6	อ่างเก็บน้ำร่องน้ำจับ	ขนาด	150 ไร่

- 11.2.7 อ่างเก็บน้ำลำปะเทีย ขนาด 500 ไร่
- 11.2.8 อ่างเก็บน้ำเป็ยมพิว ขนาด 180 ไร่
- 11.3 ทรัพยากรธรรมชาติ ในพื้นที่ เทศบาลตำบลหนองแวง
- 11.3.1 ป่าไม้อุทยานแห่งชาติตาพระยา ประมาณ 10 % ของพื้นที่
- 11.3.2 ป่าธรรมชาติ บ้านผไทรวมพล 10 ไร่
12. ศักยภาพของเทศบาลตำบลหนองแวง
- 12.1 จำนวนบุคลากร 53 คน ดังนี้
- 12.1.1 ตำแหน่งในสำนักปลัด 13 คน
- 12.1.2 ตำแหน่งในกองคลัง 7 คน
- 12.1.3 ตำแหน่งในกองช่าง 4 คน
- 12.1.4 ตำแหน่งในกองการศึกษา 25 คน
- 12.1.5 ตำแหน่งในกองสาธารณสุข 2 คน
- 12.1.6 ตำแหน่งกองสวัสดิการสังคม 2 คน
- 12.2 ระดับการศึกษาของบุคลากร
- 12.2.1 ระดับประถมศึกษา 2 คน
- 12.2.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 16 คน
- 12.2.3 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 1 คน
- 12.2.4 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง/อนุปริญญา 13 คน
- 12.2.5 ระดับปริญญาตรี 19 คน
- 12.2.6 ระดับปริญญาโท 2 คน
13. การงบประมาณ รายได้ของเทศบาลตำบลหนองแวง รวมเงินอุดหนุนจากรัฐบาล

ตาราง 3 รายได้ของเทศบาลตำบลหนองแวง

ปีงบประมาณ	รายได้	รายจ่าย
ปี 2549	30,887,019.44	23,788,916.01
ปี 2550	33,480,958.35	22,130,134.97
ประมาณการ ปี 2551	35,302,750.00	35,302,750.00

ที่มา : แผนพัฒนาเทศบาลตำบลหนองแวง (2552 : 23)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากหัวข้อในการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล ที่ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ซึ่งจากการศึกษาค้นคว้า ผู้ศึกษาได้รวบรวมเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษาไว้ในลักษณะใกล้เคียงพอสรุปได้ดังนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

สุวรรณ ทองคำ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี พบว่า สภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในระดับมาก อีกทั้งวิทยุณี คุณวุฒิทางการศึกษาประสิทธิภาพการบริหาร และขนาดของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับหลักธรรมาภิบาลทั้ง 6 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และที่ระดับ 0.01

รุ่งนภา คาอินทร์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลบริหารจัดการที่ดี : กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า องค์กรบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว มีการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารจัดการที่ดี กล่าวคือ องค์กรบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว มีการบริหารงานที่มีความโปร่งใส เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่และประชาชนในตำบลคอนแก้วได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในขั้นตอนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดนโยบาย การจัดทำแผนชุมชน ฯลฯ จึงทำให้องค์กรบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ได้รับรางวัลยกย่องมากมาย โดยเฉพาะรางวัลการบริหารจัดการดีเด่น 5 ปีซ้อน เป็นต้น

ปัจจัยทางการบริหารตามแบบจำลอง 7'S (McKinsey 7 – S Framework) คือ ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร ปัจจัยด้านกลยุทธ์ ปัจจัยด้านระบบและวิธีการบริหาร ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านลักษณะการบริหารหรือด้านผู้นำ ปัจจัยด้านทักษะการบริหาร และปัจจัยด้านค่านิยมร่วมหรือด้านวัฒนธรรมองค์กร ล้วนเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว กล่าวคือ จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ผู้บริหารให้ความสำคัญกับปัจจัยทางการบริหารทั้ง 7 ด้าน ว่าเป็นปัจจัยที่เอื้อให้เกิดความสำเร็จในการบริหารขององค์กรในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 83.8 โดยให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านผู้นำว่าเอื้อต่อความสำเร็จขององค์กรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.3 และจากแบบสอบถามเจ้าหน้าที่ พบว่า เจ้าหน้าที่ให้ความสำคัญกับปัจจัยทางการบริหาร

ตามแบบจำลอง 7'S (McKinsey 7 – S Framework) ว่าเป็นปัจจัยเอื้อต่อความสำเร็จในการบริหารองค์การในภาพรวมระดับมากเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 91.7 ซึ่งจะเห็นว่าปัจจัยด้านทักษะการบริหารมีความสำคัญที่เอื้อให้เกิดความสำเร็จในการบริหารองค์การมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.0 รองลงมาคือปัจจัยด้านผู้นำ ปัจจัยด้านกลยุทธ์และปัจจัยด้านค่านิยมร่วมหรือวัฒนธรรมองค์กร และร้อยละ 93.3

นอกจากนี้ในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว มีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้วยเช่นกัน คือ 1) ปัญหาด้านกฎระเบียบในการทำงานที่เคร่งครัดมากเกินไป 2) ปัญหาด้านงบประมาณและอุปกรณ์ในการทำงานที่ไม่เพียงพอ 3) ปัญหาด้านการพัฒนาตนเองของเจ้าหน้าที่บางคน อันสืบเนื่องจากการบริหารสมัยใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย ผลการวิจัยพบว่า รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ซึ่งเป็นฉบับที่ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการร่างมากที่สุดเท่าที่เคยมีมา เป็นรัฐธรรมนูญที่วางรากฐานให้แนวคิดเรื่อง “ธรรมาภิบาล” สามารถพัฒนาขยายผลต่อไปได้ ทั้งในด้านเป้าหมายการบริหารจัดการสังคม โครงสร้าง กระบวนการบริหารสังคม และสาระของการบริหารจัดการนั้น

นอกจากนั้น จากการศึกษา พบว่า ระดับการเป็นประชาธิปไตยที่เพิ่มขึ้นก็คิระดับธรรมาภิบาลที่เพิ่มขึ้นก็คิ ย่อมส่งผลบวกให้เพิ่มระดับของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยไปด้วย ดังประสพการณ์ของประเทศส่วนใหญ่ในโลก การพัฒนาที่เกิดขึ้นจากความเป็นประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลที่เพิ่มขึ้น ย่อมเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable) เพราะมีการจัดสรรทรัพยากรในสังคมอย่างทั่วถึงแก่ทุกภาคและการพัฒนาดังกล่าวจะเป็นการพัฒนาที่เป็นธรรม (Equitable) และเสมอภาค ขึ้น เพราะทุกภาคส่วนจะได้รับผลแห่งการพัฒนา

อภิชาติ โชคชัชวาลย์กุล (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาเขตอำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามตำแหน่ง เพศ อายุ การศึกษา และระยะเวลาการทำงาน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

วิจิตรภรณ์ ไชยโคตร (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการประเมินการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม

ผลการศึกษาพบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลบรบือ โดยรวม และรายด้านจำนวน 6 ด้าน คือ ด้านนิติธรรม ด้านคุณธรรม ด้านความโปร่งใส ด้านความรับผิดชอบ ด้านการมีส่วนร่วมและด้านความคุ้มค่า อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งด้านที่ผลการประเมินสูงสุด คือ ด้านนิติธรรม รองลงมาคือ ด้านความคุ้มค่า ส่วนด้านที่มีผลการประเมินต่ำที่สุดคือ ด้านความโปร่งใส

กัญช์ อินทนู (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในระดับมาก โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ ซึ่งไม่มีข้อปรับปรุงในการบริหารงานเลย ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลที่ต้องปรับปรุงการบริหารงานมากที่สุดคือ องค์การบริหารส่วนตำบลกระปาง ควรทำการปรับปรุงมากคือหลักความคุ้มค่า รองลงมาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหลวงเสน ควรทำการปรับปรุงมากคือหลักนิติธรรม และองค์การบริหารส่วนตำบลเขาขาว ควรทำการปรับปรุงมากคือ หลักความคุ้มค่า เพราะฉะนั้นองค์การบริหารส่วนตำบล ควรให้ความสำคัญกับการบริหารงานหลักความคุ้มค่าให้มากกว่านี้เพื่อที่จะทำให้การบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลมีหลักธรรมาภิบาลดังกล่าวในระดับมากยิ่งขึ้น

จักรภัทร ชวริศา (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักนิติธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก การปฏิบัติตามหลักคุณธรรม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง การปฏิบัติด้านความโปร่งใสโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง การปฏิบัติตามหลักการมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมาก การปฏิบัติตามหลักความรับผิดชอบต่อ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง การปฏิบัติตามหลักความคุ้มค่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เบญจวรรณ วันดีศรี (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความเป็นธรรมาภิบาลของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด มีธรรมาภิบาลในภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความคุ้มค่า ด้านความรับผิดชอบต่อ ด้านคุณธรรม ด้านนิติธรรม มีธรรมาภิบาลระดับสูง

ส่วนด้านความโปร่งใส ด้านการมีส่วนร่วม มีธรรมาภิบาลระดับต่ำ สำหรับปัจจัยต่างๆ ซึ่งได้แก่ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และความรู้ความเข้าใจในการปกครอง ด้วยหลักธรรมาภิบาล

เฉลิมชัย สมท่า (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา สภาพการบริหารโดยใช้หลักธรรมาภิบาลผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 1 จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับ “มาก” เรียงตามลำดับ คือ หลักคุณธรรม หลักความรับผิดชอบ หลักนิติธรรม หลักการมีส่วนร่วม หลักความคุ้มค่า และหลักความโปร่งใส

สนธยา ชาแสน (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ทักษะคติของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดมุกดาหาร ต่อการปฏิรูปการเมืองตามแนวธรรมาภิบาล ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดมุกดาหาร มีทัศนคติต่อการปฏิรูปการเมือง ตามแนวคิดธรรมาภิบาลอยู่ในระดับปานกลาง ทักษะคติในระดับสูง ได้แก่ ด้านนิติธรรม หลักความรับผิดชอบ และหลักความมีส่วนร่วม ส่วนปัญหาที่ค้นพบ ได้แก่ ปัญหาด้านความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ และการวางแผน เป็นต้น

เกียรติยศ เอี่ยมคงเอก (2546 : 56-57) ศึกษาเรื่อง การบริหารโรงเรียนตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษาในทัศนะของบุคลากรโรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม จังหวัดนครพนธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและข้อเสนอแนะในการบริหารโรงเรียนตามหลักธรรมาภิบาล ของผู้บริหารศึกษาในทัศนะของบุคลากร โรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม จังหวัดนครพนธ์ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะของบุคลากรโรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม ต่อการบริหารโรงเรียนตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่า อยู่ในระดับมาก โดยบุคลากรโรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าให้นำหลักธรรมาภิบาลด้านหลักคุณธรรม และความโปร่งใส มาใช้ในการบริหารงานอย่างแท้จริง และให้มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานบุคลากร

นพพล สุรนักครินทร์ (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า การนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ในภาพรวม อยู่ในเชิงบวก เมื่อเปรียบเทียบตามปัจจัยด้านบุคคล พบว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ต่างกัน มีทัศนะต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ใน องค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีทัศนะต่อการนำ

หลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ใน องค์การบริหารส่วนตำบล แยกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบตาม ปัจจัยด้านขนาดของ องค์การบริหารส่วนตำบล และการมีส่วนร่วมในการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ประชาชนมีทัศนคติการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในองค์การบริหารส่วนตำบล นั้น พบว่า ประชาชนมีทัศนคติการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ปัจจัยด้านขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบล

คุณากร กรสิงห์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ค่อนข้างมากได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแดน องค์การบริหารส่วนตำบลกลางแดด องค์การบริหารส่วนตำบลทับกฤชใต้ ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ค่อนข้างน้อย ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเกรียงไกร องค์การบริหารส่วนตำบลหนองยาว และองค์การบริหารส่วนตำบลโคกหม้อ

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ทั้ง 6 แห่ง มีปัญหาในหลักการสำคัญๆ คล้ายคลึงกันคือ

1. ปัญหาหลักการมีส่วนร่วม คือ ประชาชนมีพฤติกรรมการเข้าไปมีส่วนร่วมต่ำ
2. ปัญหาหลักความโปร่งใส คือ องค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีการตรวจสอบความโปร่งใสอย่างต่อเนื่อง และมักเป็นการตรวจสอบด้านเดียว คือ ตรวจสอบจากเอกสารเป็นหลัก
3. ปัญหาหลักนิติธรรม ได้แก่ ไม่มีการเผยแพร่กฎ ระเบียบให้ประชาชนได้รับทราบ
4. ปัญหาหลักคุณธรรม คือ การอบรมเรื่องคุณธรรมน้อยและขาดความต่อเนื่อง
5. ปัญหาหลักความรับผิดชอบ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ไม่เอาใจใส่ปัญหาชุมชนเท่าที่ควร
6. ปัญหาหลักความคุ้มค่า คือ โครงการบางอย่างไม่สามารถทำได้ เนื่องจากงบประมาณไม่เพียงพอ
7. ปัญหาหลักความเสมอภาค คือ มีการเลือกปฏิบัติ

นันทพล พงศธรวิสุทธิ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

ในจังหวัดเชียงใหม่” พบว่า กลุ่มประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของ องค์การบริหาร ส่วนตำบล อยู่ในระดับสูง และเห็นด้วยว่ารูปแบบการปกครองท้องถิ่นแบบ องค์การบริหาร ส่วนตำบล ส่งผลให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นของตน เห็นด้วยว่า หลังจากมีการ จัดตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบล ส่งผลให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาตำบล ส่งผลให้ เกิดความโปร่งใสในการพัฒนาท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น ส่วนคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงาน ส่วนตำบล และลูกจ้าง ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสันนาเม็ง จำนวน 32 คน เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิผลในการดำเนินงาน บทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบ อยู่ในระดับความพึงพอใจสูง

บวร วิเศษสุนทร (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชน ต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 5 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านหลักการมีส่วนร่วม และ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านหลักความโปร่งใส

รพีธ แสงผ่อง (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง กระบวนการบริหารการพัฒนา ท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลของกรมการบริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดจันทบุรี พบว่า กระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับ มาก โดยมี กระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือกระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักความคุ้มค่า สำหรับค่าเฉลี่ยที่มีค่าต่ำสุด คือ กระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักความรับผิดชอบ

กรมการบริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดจันทบุรี ที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ แตกต่างกันมีกระบวนการบริหาร การพัฒนาท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กรมการบริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดจันทบุรี ที่มีตำแหน่งของกรมการบริหารและสมาชิกสภา จำนวนครั้งที่เข้ามาดำรงตำแหน่งในองค์การ บริหารส่วนตำบล และระดับชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันมีกระบวนการบริหาร การพัฒนาท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เดือนใจ ฤทธิจักร (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยชมรมอภิบาลในการบริหารสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ตามที่เสนอของบุคลากรสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมีทัศนคติต่อชมรมอภิบาลในการบริหารสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ระดับปานกลางทุกด้าน ประเด็นที่บุคลากรมีทัศนคติระดับมาก ได้แก่ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ รมรงค์ให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่โดยยึดถือหลักความรับผิดชอบ กำหนดกฎระเบียบการปฏิบัติงานตามระเบียบของทางราชการตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน บุคลากรปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม และผู้บริหารสถาบันนิติวิทยาศาสตร์รมรงค์ให้บุคลากรปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงประสิทธิภาพและทำงานอย่างมีคุณภาพ บุคลากรสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ที่มีอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และตำแหน่งหน้าที่ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อชมรมอภิบาลในการบริหารสถาบันนิติวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน

2. งานวิจัยต่างประเทศ

มาเซลลา (Marcella. 2005 : Abstract) ได้ศึกษาการจัดการศึกษาตามหลักชมรมอภิบาลของโรงเรียนในเขตพื้นที่มอโรโก รัฐแคลิฟอร์เนีย จากการศึกษาพบว่าในการขับเคลื่อนให้โรงเรียนประสบผลสำเร็จต้องมีโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษาที่ดีเป็นอันหนึ่งอันเดียวทั้งระบบและสอดคล้องกับการบริหารตามหลักชมรมอภิบาล (Good Governance)

เทนเนคส์ (Tennekes. 2005 : Abstract) ได้เปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนโดยใช้หลักชมรมอภิบาล (Good Governance) สรุปได้ว่า โรงเรียนที่ใช้หลักชมรมอภิบาลในการบริหารจัดการเกิดความพึงพอใจต่อครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และถูกนำมาใช้เป็นประโยชน์ทั้งในส่วนของทางราชการ การปกครองส่วนท้องถิ่น และบริษัทโดยทั่วไป

ไอเซนเบิร์ก (Eisenberg. 2005 : Abstract) ศึกษาการบริหารจัดการศึกษาที่ดีของโรงเรียนในรัฐนิวยอร์ก เพื่อการบริหารความขัดแย้ง ได้แนวทางปฏิบัติ 7 แนวทาง ดังนี้

1. ผู้บริหารต้องมีภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์ก้าวไกล ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดี
2. นโยบายมีความชัดเจน ชัดหยุ่นได้ตามสถานการณ์
3. มีโครงสร้างที่ดี มีข้อมูลในการตัดสินใจ
4. บริหารจัดการอยู่บนพื้นฐานของชมรมอภิบาล (Good Governance)
5. ภาวะความรับผิดชอบต่อหน้าที่เป็นของทุกคน
6. บริหารการเงินด้วยความซื่อสัตย์ โปร่งใส ตรวจสอบได้
7. บริหารงานเป็นทีม เพื่อขจัดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้

องค์กรชุมชนหรือองค์กรภาคประชาชน โดยเฉพาะเทศบาลตำบลที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด จะเป็นกลไกสำคัญ ในการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการในท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในท้องถิ่น จำเป็นต้องมีระบบบริหารจัดการที่ดีให้เกิดขึ้นต่อเนื่อง โดยยึดคุณลักษณะสำคัญของกลไกการบริหารจัดการที่ดี หรือ หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ประกอบด้วย 6 ประการ ได้แก่ หลักความรับผิดชอบ โดยตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ การมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจในปัญหาของบ้านเมือง มีความกล้าหาญที่จะรับผิดชอบผลจากการกระทำ หลักคุณธรรม คือ ยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม ยึดหลักข้อดีสูงสุด ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย หลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ หลักความคุ้มค่า โดยบริหารจัดการทรัพยากรที่มีจำกัด ให้มีการใช้อย่างประหยัดคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุด และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน หลักความโปร่งใส คือ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ ให้ประชาชนเข้าถึงได้สะดวก และมีส่วนร่วมตรวจสอบความถูกต้องในการดำเนินงาน หลักนิติธรรม โดยตรากฎหมาย กฎข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม นอกจากนี้ กระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดหมายของการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) นั้น จะต้องอาศัยหลักทางการบริหารอย่างน้อย 4 ประการ เป็นกระบวนการดำเนินงาน คือ การวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

จากผลการศึกษางานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานราชการในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของภาครัฐ อยู่ในระดับความคิดเห็นที่พึงพอใจ ระดับมาก แต่ประชาชนยังมีความต้องการให้มีการพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม คุณภาพชีวิต วัฒนธรรมและโครงสร้างพื้นฐาน ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องนำหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีตามหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความคุ้มค่า ความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม ให้มากขึ้นและต่อเนื่อง โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงาน การบริหารงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล อีกทั้งให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจและตอบสนองความต้องการของชุมชนให้มากที่สุด ดังนั้น การศึกษาวิจัย ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอเสนาหาราย จังหวัดบุรีรัมย์ จะสามารถนำระดับความคิดเห็นของประชาชนมาช่วยในการวางแผนพัฒนา และการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมีวิธีการดำเนินงานดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 13 ชุมชน จำนวน 10,243 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) จะได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 370 คน แล้วทำการสุ่มตัวอย่างให้กระจายไปตามหมู่บ้านต่างๆ ตามสัดส่วนด้วยวิธีการการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)
รายละเอียดของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหมู่บ้าน

หมู่บ้าน/ตำบล	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ชุมชนที่ 1 บ้านปากช่อง	1,066	39
ชุมชนที่ 2 บ้านหนองแวง	684	25
ชุมชนที่ 3 บ้านหนองไถ่	1,273	46
ชุมชนที่ 4 บ้านหนองหว้า	615	22
ชุมชนที่ 5 บ้านหนองตาเฮา	1,224	44
ชุมชนที่ 6 บ้านปากช่อง	782	28

ตาราง 4 (ต่อ)

หมู่บ้าน/ตำบล	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ชุมชนที่ 7 บ้านปากช่อง	517	19
ชุมชนที่ 8 บ้านศรีทายาท	730	26
ชุมชนที่ 9 บ้านราษฎร์รักแดน	667	24
ชุมชนที่ 10 บ้านแท่นทัพไทย	636	23
ชุมชนที่ 11 บ้านไผ่ทรวมพล	718	26
ชุมชนที่ 12 บ้านใหม่หนองแวง	683	25
ชุมชนที่ 13 บ้านใหม่หนองหว้า	648	23
รวม	10,243	370

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists) จะมีคำตอบให้กาเครื่องหมาย / ลงใน () ในเรื่องข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

1. เพศ
2. อายุ
3. รายได้
4. ระดับการศึกษา
5. อาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชน

ต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ ตามหลักธรรมาภิบาล ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งคำถามครอบคลุมเกี่ยวกับการดำเนินงานตามหลักการบริหารจัดการที่ดี ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 ได้แก่

หลักนิติธรรม (Rule of Laws) หลักคุณธรรม (Ethics) ด้านความโปร่งใส (Transparency)

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ในการจัดกระทำข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. ลงรหัสแบบสอบถามกำหนดตัวเลขแทนค่าข้อมูลในแบบสอบถามแต่ละข้อ
3. นำแบบสอบถามทุกฉบับประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

สำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หรือร้อยละ (Percent) เสนอข้อมูลเป็นตารางแสดงจำนวนร้อยละ
2. การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง
3. ข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกันแล้วแจกแจงความถี่ หรือร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย

4. เณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูล การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (Mean) ได้กำหนดขอบเขตของค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 100) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	มีการปฏิบัติมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)
2. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้
 - 2.1 ร้อยละ (Percentage)
 - 2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 2.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาล ตำบลหนองแวง อำเภอลำดวนทราย จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ตามสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{x}	แทนค่า	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทนค่า	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ทำการวิเคราะห์จำแนกผลการวิเคราะห์เป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาล ตำบลหนองแวง อำเภอลำดวนทราย จังหวัดบุรีรัมย์
- ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติวิเคราะห์และจำแนกผลการวิเคราะห์เป็นตอนๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับลักษณะข้อมูลทั่วไปของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลหนองแวง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	163	44.1
หญิง	207	55.9
2. อายุ		
18 – 30 ปี	16	4.3
31 – 40 ปี	83	22.4
41 – 50 ปี	143	38.6
51 ปี ขึ้นไป	128	34.6
3. รายได้		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	150	40.5
5,001 – 10,000 บาท	167	45.1
10,001 – 20,000 บาท	38	10.3
20,001 บาท ขึ้นไป	15	4.1
4. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา (ป.6)	209	56.5
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) หรือเทียบเท่า	106	28.6
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า	34	9.2
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	14	3.8
ปริญญาตรี	6	1.6
สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.3

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
5. อาชีพ		
รับจ้าง	57	15.4
เกษตรกรรวม	276	74.6
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	18	4.9
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	19	5.1
อื่นๆ (ระบุ).....	-	-
รวม	370	100

จากตาราง 5 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 370 คนเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือร้อยละ 55.9 และ 44.1 ตามลำดับ

จำแนกตามอายุ ปรากฏว่า ช่วงอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 38.6) รองลงมาช่วงอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 34.6) และช่วงอายุระหว่าง 31 – 40 ปี (ร้อยละ 22.4) ตามลำดับ

จำแนกตามรายได้ ปรากฏว่า รายได้ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 45.1) รองลงมารายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท (ร้อยละ 40.5) และมีรายได้ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท (ร้อยละ 10.3) ตามลำดับ

จำแนกตามระดับการศึกษา ปรากฏว่า ระดับการศึกษาที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ประถมศึกษา (ป.6) (ร้อยละ 56.5) รองลงมา จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) หรือเทียบเท่า (ร้อยละ 28.6) และการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า (ร้อยละ 9.2) ตามลำดับ

จำแนกตามอาชีพ ปรากฏว่า อาชีพเกษตรกรมีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 74.6) รองลงมาอาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 15.4) และอาชีพข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 5.1) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองแวง

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล 6 หลัก		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	หลักนิติธรรม	3.41	.399	ปานกลาง
2	หลักคุณธรรม	3.30	.521	ปานกลาง
3	หลักความโปร่งใส	3.39	.520	ปานกลาง
4	หลักความรับผิดชอบ	3.39	.520	ปานกลาง
5	หลักการมีส่วนร่วม	3.49	.465	ปานกลาง
6	หลักความคุ้มค่า	3.49	.415	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย		3.42	.288	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า การบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองแวง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดมาหาค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนี้ หลักการมีส่วนร่วมและหลักความคุ้มค่า ($\bar{X} = 3.49$ เท่ากัน) หลักนิติธรรม ($\bar{X} = 3.41$) หลักความโปร่งใสและหลักความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.39$ เท่ากัน) และหลักคุณธรรม ($\bar{X} = 3.30$) ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง ในด้านหลักนิติธรรมโดยรวมและรายข้อ

	หลักนิติธรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	มีส่วนร่วมในการกำหนด กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวกับชุมชนเพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติในชุมชน	3.10	.870	ปานกลาง
2	กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดขึ้น มีความเป็นธรรม และเสมอภาค	3.69	.821	มาก
3	มีการบังคับใช้เทศบัญญัติอย่างมีคุณภาพ เสมอภาค และครอบคลุมทุกด้าน	3.39	.816	ปานกลาง
4	มีการให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติ สิทธิและหน้าที่ความรับผิดชอบ	3.62	.913	มาก
5	มีการปรับปรุงกฎ ข้อบังคับ และเทศบัญญัติระเบียบให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของท้องถิ่นที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ	3.20	.822	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.41	.399	ปานกลาง

จากตาราง 7 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองแวง ในด้านหลักนิติธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 2 และข้อ 4 อยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 2 กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดขึ้น มีความเป็นธรรม และเสมอภาค ($\bar{X} = 3.69$) รองลงมาคือข้อ 4 มีการให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติ สิทธิและหน้าที่ความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.62$) และข้อ 3 มีการบังคับใช้เทศบัญญัติอย่างมีคุณภาพ เสมอภาค และครอบคลุมทุกด้าน ($\bar{X} = 3.39$) ตามลำดับ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง ในด้านหลักคุณธรรมโดยรวมและรายข้อ

	หลักคุณธรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	มีการพัฒนาบุคลากรให้มีจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ประชาชนและมีคุณภาพต่อการให้บริการมากยิ่งขึ้น	3.35	1.015	ปานกลาง
2	มีการรณรงค์และสนับสนุนให้บุคลากรใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม อย่างกว้างขวางและจริงจังเพื่อการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานที่ดี	3.52	.946	มาก
3	มีกระบวนการร้องเรียนหรือร้องทุกข์ในการดำเนินงานของเทศบาลที่ชัดเจน	3.17	.950	ปานกลาง
4	บุคลากรของเทศบาลมีความขยันหมั่นเพียรปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลสำเร็จต่อองค์กรและชุมชน	3.19	.978	ปานกลาง
5	พนักงานเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาลและคณะผู้บริหารเทศบาลปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวง (คอร์รัปชัน)	3.27	1.011	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.30	.521	ปานกลาง

จากตาราง 8 การบริหารงานตามหลักคุณธรรมภิบาลของเทศบาลตำบลหนองแวง ในด้านหลักคุณธรรม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 2 อยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 2 มีการรณรงค์และสนับสนุนให้บุคลากรใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม อย่างกว้างขวางและจริงจังเพื่อการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานที่ดี ($\bar{X} = 3.52$) รองลงมาคือข้อ 1 มีการพัฒนาบุคลากรให้มีจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรมและศีลธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ประชาชนและมีคุณภาพต่อการให้บริการมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 3.35$) และข้อ 5 พนักงานเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาลและคณะผู้บริหารเทศบาลปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวง (คอร์รัปชัน) ($\bar{X} = 3.27$) ตามลำดับ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง ในด้านหลักความโปร่งใส โดยรวมและรายข้อ

หลักความโปร่งใส		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	มีคณะกรรมการตรวจสอบภายในที่เข้มแข็งและมีมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ	3.25	1.004	ปานกลาง
2	มีการสร้างขวัญกำลังใจเพื่อตอบแทนแก่ผู้ปฏิบัติงานที่ซื่อสัตย์ ทำงานบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ	3.65	.985	มาก
3	มีระบบการตรวจสอบ ฟ้องร้อง ลงโทษผู้ที่ทุจริตหรือกระทำผิดตามกระบวนการยุติธรรมที่จริงจัง รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ	3.38	1.019	ปานกลาง
4	มีการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างด้วยความบริสุทธิ์โปร่งใส ตามแผนจัดซื้อจัดจ้างและคามระเบียบกฎหมายกำหนด	3.18	.968	ปานกลาง
5	มีช่องทางการการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงาน การปฏิบัติงาน ให้สาธารณชนทราบที่หลากหลาย เช่น ผู้รับความความคิดเห็น เวปบอร์ด ฯลฯ	3.75	.964	มาก
รวมเฉลี่ย		3.39	.520	ปานกลาง

จากตาราง 9 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองแวง ในด้านหลักความโปร่งใส โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 2 และข้อ 5 อยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 5 มีช่องทางการการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงาน การปฏิบัติงาน ให้สาธารณชนทราบที่หลากหลาย เช่น ผู้รับความความคิดเห็น เวปบอร์ด ฯลฯ ($\bar{X} = 3.75$) รองลงมาคือ ข้อ 2 มีการสร้างขวัญกำลังใจเพื่อตอบแทนแก่ผู้ปฏิบัติงานที่ซื่อสัตย์ ทำงานบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.65$) และข้อ 3 มีระบบการตรวจสอบ ฟ้องร้อง ลงโทษผู้ที่ทุจริตหรือกระทำผิดตามกระบวนการยุติธรรมที่จริงจัง รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.38$) ตามลำดับ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวงในด้านหลักความรับผิดชอบ โดยรวมและรายข้อ

	หลักความรับผิดชอบ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	มีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน รวมทั้งมีคำสั่งมอบหมายหน้าที่การงานความรับผิดชอบแก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่อันเป็นประโยชน์ต่อเทศบาลอย่างชัดเจน	3.37	.994	ปานกลาง
2	บุคลากรเทศบาลมีความตระหนักในสิทธิและหน้าที่การปฏิบัติงานของคนที่มีต่อสังคม และชุมชน	3.46	.965	ปานกลาง
3	มีการจัดบริการสาธารณะให้ประชาชนอย่างทั่วถึงมีคุณภาพมาตรฐาน และประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	3.66	.739	มาก
4	มีการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้บุคลากรยอมรับแนวความคิดและเทคโนโลยีใหม่ ๆ	3.28	1.007	ปานกลาง
5	มีการติดตามและประเมินผลการทำงานของบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อตรวจสอบผลงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน	3.21	.939	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.39	.520	ปานกลาง

จากตาราง 10 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองแวงในด้านหลักความรับผิดชอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 3 อยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 3 มีการจัดบริการสาธารณะให้ประชาชนอย่างทั่วถึงมีคุณภาพมาตรฐาน และประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.66$) รองลงมาคือข้อ 2 บุคลากรเทศบาลมีความตระหนักในสิทธิและหน้าที่การปฏิบัติงานของคนที่มีต่อสังคม และชุมชน ($\bar{X} = 3.46$) และข้อ 1 มีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน รวมทั้งมีคำสั่งมอบหมายหน้าที่การงานความรับผิดชอบแก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่อันเป็นประโยชน์ต่อเทศบาลอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.37$) ตามลำดับ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวงในด้านหลักการมีส่วนร่วม โดยรวมและรายข้อ

หลักการมีส่วนร่วม		\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงานของเทศบาลและวางแผนหาแนวทางแก้ไขปัญหาหรือข้อร้องเรียน	3.49	.977	ปานกลาง
2	มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม/โครงการของเทศบาล	3.21	1.007	ปานกลาง
3	มีที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากภาคประชาชนเพื่อการวางแผน ดัดสินใจและร่วมรับผิดชอบในกิจกรรม/โครงการ	3.80	.883	มาก
4	มีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการบริหารงานของเทศบาล	3.48	.929	ปานกลาง
5	มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงประชมติ	3.49	.929	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย		3.49	.465	ปานกลาง

จากตาราง 11 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองแวงในด้านหลักการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 3 อยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 3 มีที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากภาคประชาชนเพื่อการวางแผน ดัดสินใจและร่วมรับผิดชอบในกิจกรรม/โครงการ ($\bar{X} = 3.80$) รองลงมาข้อ 1 มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงานของเทศบาลและวางแผนหาแนวทางแก้ไขปัญหาหรือข้อร้องเรียน ($\bar{X} = 3.49$) และข้อ 5 มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงประชมติ ($\bar{X} = 3.49$) และข้อ 4 มีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการบริหารงานของเทศบาล ($\bar{X} = 3.48$) ตามลำดับ

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวงในด้านหลักความคุ้มค่า โดยรวมและรายข้อ

	หลักความคุ้มค่า	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	มีการจัดบริการสาธารณะ ที่สามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนผู้รับบริการอย่างทั่วถึง	3.21	.963	ปานกลาง
2	มีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดมีประสิทธิภาพและให้เกิดประโยชน์สูงสุด	3.64	.939	มาก
3	มีการกำหนดนโยบาย แผน วิสัยทัศน์พันธกิจและเป้าหมายที่เน้นผลงานด้านบริการ ทำให้มีความสามารถในการแข่งขันที่เหมาะสม	3.45	.945	ปานกลาง
4	มีการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน/บริการที่เบ็ดเสร็จในขั้นตอนเดียว ทำให้เกิดความสะดวกและรวดเร็ว	3.92	.842	มาก
5	มีการจัดสรรงบประมาณอย่างคุ้มค่า ทั่วถึง และครอบคลุมทุกด้าน	3.27	1.007	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.49	.415	ปานกลาง

จากตาราง 12 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองแวงในด้านหลักความคุ้มค่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 2 และข้อ 4 อยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 4 มีการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน/บริการที่เบ็ดเสร็จในขั้นตอนเดียว ทำให้เกิดความสะดวกและรวดเร็ว ($\bar{X} = 3.92$) รองลงมาข้อ 2 มีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดมีประสิทธิภาพและให้เกิดประโยชน์สูงสุด ($\bar{X} = 3.64$) และข้อ 3 มีการกำหนดนโยบาย แผน วิสัยทัศน์พันธกิจและเป้าหมายที่เน้นผลงานด้านบริการ ทำให้มีความสามารถในการแข่งขันที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.45$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตาราง 13 ความถี่และร้อยละของความคิดเห็นเพิ่มเติมของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลหนองแวง อำเภอลำหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์

ปัญหาในการบริหารงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 ความโปร่งใสในการบริหารงาน เช่น การแจ้งกรรมการ ตรวจสอบงานจ้าง การสอบราคาจ้าง การประกวดราคา ฯลฯ	36	27.07
2 การมีส่วนร่วมในการจัดการ และตรวจสอบ เช่น การร่วมเป็นคณะกรรมการต่างๆ การเข้าร่วมกิจกรรมของประชาชน	24	18.05
3 การปฏิบัติงานของผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงาน เช่น พนักงานปฏิบัติงานล่าช้า ไม่ตรงเวลา ฯลฯ	21	15.79
4 การพัฒนาทรัพยากรบุคคล เช่น	18	13.53
5 การประชาสัมพันธ์หน่วยงาน เช่น ผลการดำเนินงาน การดำเนินกิจกรรม ฯลฯ	14	10.53
6 งบประมาณมีจำกัด / งบประมาณน้อย	9	6.76
7 อุปกรณ์ เครื่องมือ ในการปฏิบัติงาน เช่น รถบรรทุกน้ำ รถรับส่งผู้ป่วย เครื่องถ่ายเอกสาร ฯลฯ	6	4.51
8 สำนักงานห่างไกลจากชุมชน เช่น สำนักงานห่างไกลทำให้การติดต่อราชการล่าช้า	5	3.76
รวม	133	100

จากตาราง 13 พบว่า ความคิดเห็นเพิ่มเติมที่ประชาชนเห็นว่า มีผลต่อการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอลำหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ความโปร่งใสในการบริหารงาน เช่น การแจ้งกรรมการ ตรวจสอบงานจ้าง การสอบราคาจ้าง การประกวดราคา ฯลฯ จำนวน 36 คน (ร้อยละ 27.07) รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในการจัดการ และตรวจสอบ เช่น การร่วมเป็นคณะกรรมการต่างๆ การเข้าร่วมกิจกรรมของ

ประชาชน จำนวน 24 คน (ร้อยละ 18.05) การปฏิบัติงานของผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงาน เช่น พนักงานปฏิบัติงานล่าช้า ไม่ตรงเวลา ฯลฯ จำนวน 21 คน (ร้อยละ 15.79) ตามลำดับ

ตาราง 14 ความถี่และร้อยละของข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลหนองแวง อำเภอลำดวน จังหวัดบุรีรัมย์

	ข้อเสนอแนะต่อการบริหารงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ควรมีการสนับสนุนให้บุคคล องค์กรภายนอกเข้ามาตรวจสอบการทำงานของเทศบาล เพื่อความโปร่งใส	32	31.37
2	ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนมากกว่านี้	21	20.58
3	ควรสร้างจิตสำนึกด้านความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลักแก่ผู้บริหาร พนักงาน	17	16.66
4	ควรมีการรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง	14	13.72
5	ควรมีการประเมินองค์กรทั้งภายในและภายนอก	9	8.82
6	การใช้งบประมาณให้เกิดประโยชน์ตรงตามวัตถุประสงค์ และเกิดความคุ้มค่ามากที่สุด	5	4.90
7	ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่เพียงพอต่อการให้บริการ	3	2.94
8	อุปกรณ์เครื่องมือในการปฏิบัติงาน	1	1.01
	รวม	102	100

จากตาราง 14 พบว่า ข้อเสนอแนะที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ควรมีการสนับสนุนให้บุคคล องค์กรภายนอกเข้ามาตรวจสอบการทำงานของเทศบาล เพื่อความโปร่งใส เช่น การแต่งตั้งคณะกรรมการจากภาคส่วนต่างๆ จำนวน 32 คน (ร้อยละ 31.37) รองลงมา คือ ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนมากกว่านี้ จำนวน 21 คน (ร้อยละ 20.58) และควรสร้างจิตสำนึกด้านความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลักแก่ผู้บริหาร พนักงาน จำนวน 17 คน (ร้อยละ 16.66) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ
 - 5.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีรายชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎร งานทะเบียนอำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลหนองแวง ที่มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 10,243 คน จาก 13 ชุมชน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เกรจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 ราย แล้วทำการสุ่มด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยปรึกษาคณะกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นการหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชาชนในเขตเทศบาลตำบลตาจ่ง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ผลปรากฏว่าแบบสอบถามจำนวน 30 ข้อผ่านเกณฑ์ทั้ง 30 ข้อ

นำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบราค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7956

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ถึงนายกเทศมนตรีตำบลหนองแวง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชน โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในระยะเวลาที่กำหนดและได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 370 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำข้อมูลที่รวบรวมมาวิเคราะห์ และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และใช้สถิติวิเคราะห์ดังนี้

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษารายได้ และอาชีพ วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หรือร้อยละ (Percentage)

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จัดอันดับความสำคัญ

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นคำถามปลายเปิด วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หรือร้อยละ (Percentage) จัดอันดับความสำคัญ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดี ของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยสรุปผลการศึกษาดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลหนองแวง โดยรวมและแต่ละองค์ประกอบ ประชาชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบ มีดังนี้

1.1 หลักนิติธรรม โดยภาพรวม ประชาชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กฎ ระเบียบข้อบังคับที่กำหนดขึ้น มีความเป็นธรรม และเสมอภาค รongลงมา มีการบังคับใช้เทศบัญญัติอย่างมีคุณภาพ เสมอภาค และครอบคลุมทุกด้าน และมีการบังคับใช้เทศบัญญัติอย่างมีคุณภาพ เสมอภาค และครอบคลุมทุกด้าน ตามลำดับ

1.2 หลักคุณธรรม โดยภาพรวม ประชาชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการรณรงค์และสนับสนุนให้บุคลากรใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม อย่างกว้างขวางและจริงจังเพื่อการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานที่ดี รongลงมา มีการพัฒนาบุคลากรให้มีจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรมและศีลธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ประชาชนและ

มีคุณภาพต่อการให้บริการมากยิ่งขึ้น และพนักงานเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาลและคณะผู้บริหารเทศบาลปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวง (คอร์ปชั่น) ตามลำดับ

1.3 หลักความโปร่งใส โดยภาพรวม ประชาชนมีความคิดเห็นระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีช่องทางการการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงาน การปฏิบัติงาน ให้สาธารณชนทราบที่หลากหลาย เช่น ผู้รับความความคิดเห็น เวปบอร์ด ฯลฯ รองลงมา มีการสร้างขวัญกำลังใจเพื่อตอบแทนแก่ผู้ปฏิบัติงานที่ซื่อสัตย์ ทำงานบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และมีระบบการตรวจสอบ ฟ้องร้อง ลงโทษผู้ที่ทุจริตหรือกระทำผิด ตามกระบวนการยุติธรรมที่จริงจัง รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ตามลำดับ

1.4 หลักความรับผิดชอบ โดยภาพรวม ประชาชนมีความคิดเห็นระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการจัดบริการสาธารณะให้ประชาชนอย่างทั่วถึงมีคุณภาพมาตรฐาน และประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รองลงมา บุคลากรเทศบาลมีความตระหนักในสิทธิและหน้าที่การปฏิบัติงานของคนที่มีคอรัปชั่น และชุมชน และมีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน รวมทั้งมีคำสั่งมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบแก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่อันเป็นประโยชน์ต่อเทศบาลอย่างชัดเจน ตามลำดับ

1.5 หลักการมีส่วนร่วม โดยภาพรวม ประชาชนมีความคิดเห็นระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากภาคประชาชนเพื่อการวางแผน คัดเลือกและร่วมรับผิดชอบในกิจกรรม/โครงการ รองลงมา มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงานของเทศบาลและวางแผน หาแนวทางแก้ไข ปัญหาหรือข้อร้องเรียน และการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดง ตามลำดับ

1.6 หลักความคุ้มค่า โดยภาพรวม ประชาชนมีความคิดเห็นระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน/บริการที่เบ็ดเสร็จในขั้นตอนเดียว ทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว รองลงมา มีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดมีประสิทธิภาพ และให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีการกำหนดนโยบาย แผน วิสัยทัศน์พันธกิจและเป้าหมาย ที่เน้นผลงานด้านบริการ ทำให้มีความสามารถในการแข่งขันที่เหมาะสม ตามลำดับ

2. ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอลำดวน จังหวัดบุรีรัมย์ ดังนี้

2.1 ผลจากการตอบแบบสอบถามปลายเปิด พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองแวง อันดับ 1 คือความโปร่งใสในการบริหารงาน เช่น การประชาสัมพันธ์ การรายงานผลการดำเนินงาน การส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและตรวจสอบการบริหารงาน เช่น

การร่วมเป็นคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้าง คณะกรรมการพัฒนา การเข้าร่วมกิจกรรมของหน่วยงาน ฯลฯ และปัญหาการปฏิบัติงานของผู้บริหาร สมาชิกสภาฯ พนักงาน ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ ตามที่ได้กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการ เช่น การจัดเก็บภาษี การสนับสนุนน้ำอุปโภคบริโภค การสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสในสังคม ฯลฯ ตามลำดับ

2.2 ข้อเสนอแนะในการบริหารงาน ประชาชนในพื้นที่ตำบลหนองแวงได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการบริหารงานของเทศบาล อันดับ 1 คือ ควรมีการสนับสนุนให้บุคคล องค์กรภายนอกเข้ามาตรวจสอบการทำงานของเทศบาล เพื่อความโปร่งใส เช่น การแต่งตั้งคณะกรรมการจากภาคส่วนต่างๆ ร่องลงมา คือ ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนมากกว่านี้ และการสร้างจิตสำนึกให้แก่ผู้บริหาร พนักงานให้เกิดความซื่อสัตย์ สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ตามลำดับ

การอภิปรายผล

จากการศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาล ตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ ในการดำเนินงาน 6 ด้าน คือ ด้านนิติธรรม ด้านคุณธรรม ด้านความโปร่งใส ด้านความรับผิดชอบ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านความคุ้มค่า ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล และในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นค้นพบที่น่าสนใจ อันจะเป็นข้อมูลเพื่อนำไปวางแผน ปรับปรุง พัฒนาการบริหารงาน ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายผล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาล ตำบลหนองแวง โดยรวม ทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้เพราะ เทศบาลตำบลหนองแวง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่บริหารงานโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม โดยเริ่มตั้งแต่การร่วมจัดทำแผนพัฒนา ร่วมยกร่างเทศบัญญัติงบประมาณ ร่วมเป็นคณะกรรมการจัดหาพัสดุ ร่วมเป็นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ แต่ประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมจำกัดอยู่ในกลุ่มส่วนน้อยเท่านั้น เนื่องจากเป็นชุมชนชนบท ที่มีอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการประกอบอาชีพ นอกจากนี้ เทศบาลตำบลหนองแวง ยังมุ่งเน้นถึงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการขึ้น แต่จากสถิติการเข้าสืบค้นข้อมูลข่าวสารของประชาชน พบว่าประชาชนเข้าสืบค้นข้อมูลข่าวสารน้อยมาก และผู้ที่เข้าสืบค้นข้อมูลข่าวสารส่วนใหญ่จะเป็นผู้ประกอบการ ผู้รับเหมาก่อสร้าง ที่มีได้เป็นประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลหนองแวง ซึ่งสอดคล้องกับ สนชฯฯฯ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ทักษะคติ

ของสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดมุกดาหาร ต่อการปฏิรูปการเมืองตาม
แนวรัฐธรรมนูญ ผลการวิจัยพบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดมุกดาหาร
มีทัศนคติต่อการปฏิรูปการเมือง ตามแนวคิดรัฐธรรมนูญอยู่ในระดับปานกลาง ทัศนคติใน
ระดับสูงได้แก่ ด้านนิติธรรม หลักความรับผิดชอบ และหลักความมีส่วนร่วม ส่วนปัญหาที่ค้นพบ
ได้แก่ ปัญหาด้านความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ และการวางแผน เป็นต้น

2. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาล
ตำบลหนองแวงตามหลักธรรมาภิบาล ทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านนิติธรรม ด้านคุณธรรม
ด้านความโปร่งใส ด้านความรับผิดชอบ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านความคุ้มค่า ดังนี้

2.1 หลักนิติธรรม ระดับความคิดเห็นของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง
ที่เป็นเช่นนี้เพราะ เทศบาลตำบลหนองแวงเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับ
ประชาชน จึงมีการตราเทศบัญญัติเพื่อบังคับใช้ในพื้นที่ ประกอบด้วย เทศบัญญัติเรื่องการตลาด
พ.ศ. 2550 เทศบัญญัติเรื่องการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2550 เทศบัญญัติ
เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูล พ.ศ.2550 โดยกระบวนการในการตรานั้น ได้เปิดโอกาสให้ประชาชน
เข้ามามีส่วนร่วมในคณะกรรมการร่าง ซึ่งถือเป็นส่วนน้อยเมื่อเทียบกับประชาชนทั้งตำบล
ซึ่งไม่สอดคล้องกับ อภิชาติ ไชตัชชวาลย์กุล (2550 : 88) ซึ่งได้ศึกษาการบริหารงาน
ตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี
ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การ
บริหารส่วนตำบลหนองหญ้าไซ ด้านนิติธรรม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้
ศึกษามีบริบทที่แตกต่างกันและองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าไซมีการเปิดโอกาสให้
ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบ ข้อบังคับในระดับมาก รวมทั้งมีการแนะนำชี้แจง
ให้เกิดความเข้าใจในระเบียบถูกต้องตรงกัน

2.2 หลักคุณธรรม ระดับความคิดเห็นของประชาชนในระดับปานกลาง ที่เป็น
เช่นนี้เพราะ ผู้บริหารตระหนักถึงการให้บริการประชาชนได้รับความพึงพอใจต่อการบริการของ
เจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ เทศบาลได้ประกาศมาตรฐานคุณธรรม จริยธรรมของพนักงาน เพื่อถือเป็น
แนวทางการปฏิบัติงานและสร้างจิตสำนึกในการให้บริการประชาชน มีการรณรงค์และสนับสนุน
ให้บุคลากรใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม อย่างกว้างขวางและจริงจังเพื่อการบริหารจัดการและ
การปฏิบัติงานที่ดี โดยต้องคำนึงถึงความถูกต้องและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย เป็นที่ยกย่องของบุคคล
ทั่วไป ซึ่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี (2542) ได้กำหนดในหลักคุณธรรมไว้ว่า การยึดมั่นใน
ความถูกต้องดีงาม โดยการรณรงค์ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือความถูกต้องและเป็นธรรม เป็น
การสร้างตัวอย่างที่ดีแก่สังคม นอกจากนั้น สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2543)

ได้กล่าวว่ การบริหารงานบุคคลและการให้บริการของรัฐโดยยึดหลักคุณธรรม ส่งผลให้ปริมาณ การร้องเรียนในการดำเนินการในเรื่องต่างๆ ขององค์กรลดลง ส่งผลให้คุณภาพของสังคมดีขึ้น สอดคล้องกับ วิจิตรภรณ์ ไชยโคตร (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการประเมินการ บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลบรบือ โดยภาพรวม และรายด้านจำนวน 6 ด้าน คือ ด้านนิติธรรม ด้านคุณธรรม ด้านความโปร่งใส ด้านความ รับผิดชอบ ด้านการมีส่วนร่วมและด้านความคุ้มค่า อยู่ในระดับปานกลาง

2.3 หลักความโปร่งใส ระดับความคิดเห็นของประชาชนในระดับปานกลาง ที่เป็น เช่นนี้เพราะ เทศบาลตำบลหนองแวง มุ่งเน้นการบริหารราชการเพื่อให้เกิดประ โยชน์สุขต่อ ประชาชนโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางในการรับบริการ เพื่อก่อให้เกิดประ โยชน์ต่อคุณภาพชีวิต ทั้งนี้ ได้มุ่งเน้นให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของเทศบาล ผ่านช่องทางกรรับฟังความคิดเห็น เช่น อินเทอร์เน็ต แ่นพับ วารสาร รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี การปิดประกาศ ป้าย ประชาสัมพันธ์ทุกหมู่บ้าน การประชาสัมพันธ์ทางหอกระจายข่าว ทางสถานีวิทยุ ผู้รับความ คิดเห็น เวปบอร์ด สายตรงนายกฯ อันเป็นการดำเนินการด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และเพื่อ ป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน โดยได้ตระหนักถึงความสำคัญในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติ ราชการ ให้ส่วนราชการ ประชาชน ผู้สนใจได้รับทราบ มีการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสาร การเปิดเผยและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของ เทศบาล ทั้งนี้ ภายใต้ระเบียบของทางราชการและเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี การส่งเสริมกิจกรรม ด้านการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติราชการโดยยึดหลัก “ทำถูก คิดเป็น โปร่งใส วิสัยทัศน์ ประชาชนมีส่วนร่วม” ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2540 สอดคล้องกับ จักรภัทร ชารีคำ (2550 : 88) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของ ประชาชนต่อการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของ ประชาชน ที่มีต่อการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความโปร่งใส โดยรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง

2.4 หลักความรับผิดชอบ ระดับความคิดเห็นของประชาชนในระดับปานกลาง คือ มีการจัดบริการสาธารณะให้ประชาชนอย่างทั่วถึง มีคุณภาพมาตรฐาน และประชาชนมีความ ปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อาจเป็นเพราะ หน่วยงานราชการ ได้ถ่ายโอน การกิจสาธารณะบางประการ เช่น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สถานีอนามัย ถนนลาดยาง เข้ายังชีพ ฯลฯ ทำให้เทศบาลสามารถจัดการบริการสาธารณะของรัฐ ได้อย่างทั่วถึง และตรงกับความต้องการของ

ชุมชน ประกอบด้วย เทศบาลตำบลหนองแวงมีน โขบายการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินการด้านสาธารณะ เช่น การให้ทุนศึกษาต่อ การฝึกอบรม ฯลฯ จึงทำให้สามารถดูแลคุณภาพชีวิตของประชาชนได้อย่างทั่วถึง เป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 สอดคล้องกับ จักรภัทร ชารีคำ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของประชาชน ที่มีต่อการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความรับผิดชอบ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2.5 หลักการมีส่วนร่วม ระดับความคิดเห็นของประชาชนในระดับปานกลาง คือมีที่ปรึกษา หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากภาคประชาชน เพื่อการวางแผน ดัดสนใจ และร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมโครงการ อาจเป็นเพราะ ในการดำเนินการกิจของเทศบาลระเบียบได้กำหนดให้ประชาชนร่วมเป็นคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ เช่น ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2535 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2547 ได้กำหนดให้มีการแต่งตั้งประชาชนเข้าเป็นกรรมการในการจัดหาพัสดุ งานจ้างระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 กำหนดให้มีการแต่งตั้งภาคประชาชน ร่วมเป็นคณะกรรมการพัฒนาเทศบาล คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผน และคณะกรรมการติดตามประเมินผล นอกจากนี้ เทศบาลยังส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือโครงการเช่น การประชุมประชาคมจัดทำแผนพัฒนา การประชุมผู้นำชุมชนเพื่อกำหนดแนวทางการจัดงานประเพณี ทั้งนี้ เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ ร่วมคิด และร่วมปฏิบัติ ซึ่งจะนำไปสู่การบรรลุผลสำเร็จ และมีการพัฒนา นอกจากประชาชนในชุมชนแล้ว เทศบาลยังเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์กร โดยมีการประชุมชี้แจงแนวนโยบาย ข้อมูลข่าวสาร เพื่อร่วมคิดร่วมทำ และร่วมกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา ไม่สอดคล้องกับ รหัส แสงม่อง (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องกระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลของกรมการบริการและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดจันทบุรี พบว่า กระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมาก โดยมี กระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักคุณธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือกระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักความคุ้มค่า สำหรับค่าเฉลี่ยที่มีค่าต่ำสุด คือ กระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักความรับผิดชอบ ทั้งนี้ เพราะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษามีบริบท ที่แตกต่างกัน โดยผู้วิจัยทำการวิจัยจากคณะผู้บริหาร

ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทและมีส่วนในการบริหาร การพัฒนาท้องถิ่น เมื่อมีกิจกรรม โครงการพัฒนาต่าง ๆ ในพื้นที่ตำแหน่งทางการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำเป็นต้องเข้ามามีส่วนร่วมมากกว่า ตำแหน่งอื่น ๆ ประกอบกับการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นนั้น ผู้ที่มีบทบาทสำคัญและมีส่วนในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ภายในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลรับผิดชอบ คือ นายกองกิจการบริหารส่วนตำบล

2.6 หลักความคุ้มค่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนในระดับปานกลาง คือ มีการลดขั้นตอนการปฏิบัติงานบริการที่เบ็ดเสร็จในขั้นตอนเดียว ทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว อาจเป็นเพราะ กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางในการบริการประชาชน โดยได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลดขั้นตอนการดำเนินงานใน 18 กระบวนงาน โดยลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็น ทำให้การบริการประชาชนเกิดความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น นอกจากนี้เทศบาลได้มอบอำนาจการตัดสินใจให้ผู้ปฏิบัติงานโดยตรง เช่น การมอบอำนาจ สั่งการของนายกเทศมนตรีให้ปลัดเทศบาล การมอบอำนาจการตัดสินใจของปลัดเทศบาลให้หัวหน้าส่วนราชการภายใน การมอบอำนาจการตัดสินใจของหัวหน้าส่วนราชการให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานโดยตรง สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติงานในการบริการประชาชน ส่งผลให้ประชาชนได้รับความพึงพอใจ เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 สอดคล้องกับ เดือนใจ ดุทธิจักร (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย ธรรมชาติของการบริหารสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ตามทัศนะของบุคลากรสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรมผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมีทัศนะต่อธรรมชาติของการบริหารสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ระดับปานกลางทุกด้าน ประเด็นที่บุคลากรมีทัศนะระดับมาก ได้แก่ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์รณรงค์ให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่โดยยึดถือหลักความรับผิดชอบ กำหนดกฎระเบียบ การปฏิบัติงานตามระเบียบของทางราชการตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน บุคลากรปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม และผู้บริหารสถาบันนิติวิทยาศาสตร์รณรงค์ให้บุคลากรปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพและทำงานอย่างมีคุณภาพ บุคลากรสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ที่มีอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และตำแหน่งหน้าที่ ที่แตกต่างกัน มีทัศนะต่อธรรมชาติของการบริหารสถาบันนิติวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ ให้สามารถ

ตอบสนองความต้องการของประชาชน และก่อให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาสามารถรวบรวมข้อเสนอแนะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น เทศบาลตำบลหนองแวง ควรนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้วางแผนให้มีความสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล กระตุ้นการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งในส่วนของ การวางแผน การบริหารจัดการ การตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานของเทศบาล ทั้งในด้านการแสดงความคิดเห็นในทุกรูปแบบ เช่น การประชุม กระทู้ ผู้รับความคิดเห็น สายตรงนายกฯ ฯลฯ เป็นต้น

1.2 จากผลการศึกษา พบว่า ประชาชนเสนอข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะที่พบในการบริหารงานของเทศบาลด้านความโปร่งใสในการบริหารงาน การเปิดโอกาสให้บุคลากรองค์กรภายนอกเข้ามาตรวจสอบการทำงานของเทศบาล ดังนั้น เทศบาลควรเน้นการประชาสัมพันธ์ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารในชุมชน เช่น การเพิ่มป้ายประชาสัมพันธ์ในแหล่งชุมชน การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีบทบาทในการบริหารงานของเทศบาล โดยการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ ในกิจกรรม/โครงการต่างๆ การเปิดโอกาสให้องค์กร หน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน เข้ามาตรวจสอบการบริหารงานขององค์กร และควรมีการสรุปผลการดำเนินงานเผยแพร่ให้ประชาชน หน่วยงาน องค์กร ทราบอย่างต่อเนื่อง โดยต้องคำนึงถึงความสะดวกในการรับข้อมูลข่าวสารของประชาชนเป็นสำคัญ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยถึงประเด็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองแวงในด้านต่างๆ ให้ครอบคลุม และสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

2.2 ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานของหน่วยงาน องค์กร ใกล้เคียง

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤตยา อาชวนิจกุล. (2520). การวัดทัศนคติทางประชากรและการวางแผนครอบครัว. เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง การศึกษาวิจัยประชากรและการวางแผนครอบครัว. (อัคราเนนา).
- กัญช์ อินทนู. (2550). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล
กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช .
วิทยานิพนธ์ รป.ม. (การปกครอง) วิทยาลัยปกครองท้องถิ่น. : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เกียรติยศ เข็มคงเอก. (2546). การบริหารโรงเรียนตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษา
บุคลากรโรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาคม จังหวัดนนทบุรี. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหาร
การศึกษา) : สถาบันราชภัฏพระนคร.
- คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2541). การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Good
Governance). รายงานประจำปี 2541 - 2543. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กองกลาง.
- कुमार กรสิงห์. (2550). การศึกษาเปรียบเทียบการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหาร
ส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ รป.ม. (การเมืองและการปกครอง) .
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- จักรภัทร ชารีคำ. (2550). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของ
องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพยุหะคีรี จังหวัดมหาสารคาม.
วิทยานิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เจนสรวง เจนสัจจวรรณ. (2550). ธรรมาภิบาลด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่ อำเภอด่านมะขามเตี้ย
จังหวัดกาญจนบุรี. รายงานการศึกษาอิสระ รศ.ม. (การปกครอง).
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เฉลิมชัย สมท่า. (2547). การบริหารโดยใช้หลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษาตาม
ความคิดเห็นของครูปฏิบัติการสอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารการศึกษา) ม.ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชอุ่ม กรไกร. (2548). บทสรุปคู่มือปฏิบัติราชการและเตรียมสอบ. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

- ฉัฐพล พิธี. (2550). การวิเคราะห์ธรรมาภิบาลของการบริหารงานเทศบาล กรณีศึกษา : เทศบาลตำบลเชียงคาน จังหวัดเลย. สารนิพนธ์ ปร.ม. (นโยบายสาธารณะ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เดือนใจ ฤทธิจักร.(2550). ธรรมาภิบาลในการบริหารสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ตามทัศนะของบุคลากรสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ยุทธศาสตร์การพัฒนา).มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ถวิลวดี บุรีกุล. .“หลักธรรมาภิบาล.. สถาบันพระปกเกล้า.มป.ป. ค้นเมื่อ 21 ตุลาคม 2551.
http://www.kpi.ac.th/mod_search/search.asp.
- ทรงวุฒิ ศรีวิไล. (2547). ความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการบริหารงานด้านโครงสร้างเทคโนโลยี และบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหามงกุฎราชวิทยาลัย. รายงานการวิจัย. สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามงกุฎราชวิทยาลัย.
- ท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์. (2548). เอกสารประกอบการอบรมโครงการอบรมสัมมนาพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ถ่ายโอนจากหน่วยงานของรัฐและพนักงานส่วนท้องถิ่นที่บรรจุแต่งตั้งใหม่ ประจำปีงบประมาณ 2548. บุรีรัมย์ : โรงพิมพ์วินัย.
- ท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์. (2549). เอกสารการประเมินการบริหารจัดการที่ดี ประจำปี 2549. บุรีรัมย์ : ท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์.
- ท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์. (2550). เอกสารการประเมินการบริหารจัดการที่ดี ประจำปี 2550. บุรีรัมย์ : ท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์.
- เทศบาลตำบลหนองแวง. (2551). ที่ระลึกพิธีเปิดอาคารสำนักงานเทศบาลตำบลหนองแวง.บุรีรัมย์ : เทศบาลตำบลหนองแวง.
- ทิพาวดี เมฆสุวรรณค์. (2548). การบริหารราชการภายใต้หลักธรรมาภิบาล.
ค้นเมื่อ 21 ตุลาคม 2551. จาก www.ocsc.go.th/ocsccms/frontweb/view.jsp?contentID.
- ธิดิพลวัฒน์ ทะสา.(2551). ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของสวนสัตว์กลางคืนเชียงใหม่เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. วิทยานิพนธ์ วท.บ. (เทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธีรศักดิ์ ชูคำ. (2543). ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่และพนักงานเทศบาลตำบลในจังหวัดพัทลุง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ธีรยุทธ บุญมี. (2547). “หลักธรรมาภิบาล”. ค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2551.
จาก http://socio.tu.ac.th/index_files/Page2418.htm
- นพพล สุรศักดิ์รินทร์. (2550). การนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลตาม
ทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ปร.ม. (การเมืองและการปกครอง).
บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- นันทพล พงศธรวิสุทธิ.(2548). บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการสร้างระบบ
การบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล
สันนาเม็ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ปร.ม.
(การเมืองและการปกครอง). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- นันทวัฒน์ บรมานันท์ และแก้วคำ ไกรสรพงษ์. (2544). การปกครองส่วนท้องถิ่นกับ
การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน.
- บวร วิเศษสุนทร.(2550). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ใน
องค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ ปร.ม.
(รัฐประศาสนศาสตร์). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2542). การสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์เคอินตุลา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- เบญจวรรณ วันศิริ. (2546). การศึกษาความเป็นธรรมาภิบาลของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
ในจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา).บัณฑิตวิทยาลัย :
สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.(พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ปราชญา กล้าผจญ.(2542). หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546” (2546).
ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 120 ตอนที่ 100 ก.
- พิมลจรรย์ นามวัฒน์.(2540). เอกสารการสอนชุดวิชาองค์การและการจัดการ หน่วยที่ 1-8.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ : ชวนการพิมพ์.
- ภิญโญ สาธร. (2526). หลักการบริหาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- มานพ ศาสตร. (2550). ความคิดเห็นต่อศักยภาพในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของ
องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบ้านฉาง. รายงานการศึกษาอิสระ รป.ม.
(การปกครองท้องถิ่น), วิทยาลัยการปกครอง มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โยธิน ศันสนสมบุท และจุมพล พูลภัทรชีวิน. (2529). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร :
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- รหัส แสงผ่อง. (2547). กระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลของกรมการ
และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ คม.
(การบริหารการศึกษา).บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี.
- รุ่งนภา ตาอินทร์. (2549). ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการบริหารขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
ที่ได้รับรางวัลบริหารจัดการที่ดี : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว
อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่. รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์).บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- วิจิตรภรณ์ ไชยโคตร. (2550). การประเมินการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาล
ตำบลบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ รป.ม.
(นโยบายสาธารณะ).มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิจิต โพธาราม. (2547). การศึกษาการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด.
วิทยานิพนธ์ รป.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพมหานคร :
ไทยวัฒนาพานิช.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2536). เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารท้องถิ่น (Local Administrative).
นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2545). การบริหาร. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ทิพย์สุทย์.
- สนธยา ชาเสน. (2547). ทศนคติของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดมุกดาหาร
ต่อการปฏิรูปการเมืองตามแนวธรรมาภิบาล. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ปรัชญา การเมือง
และเศรษฐศาสตร์), กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกริก.
- สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน. (2546). ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง หลักสูตรการบริหารงาน
การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : อาทิตย์โปรดักส์กรุ๊ป.
- สมบูรณ์ สุริยวงศ์ และคณะ. (2544). ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ :
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

- สมพงษ์ เกษมสิน. (2526). การบริหาร. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สมยศ นาวิการ. (2538). การบริหาร (Management). (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. (2545). หลักและทฤษฎีการบริหาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สวาท ชมพล. (2535). ความคิดเห็นของข้าราชการในหน่วยงานระดับจังหวัดลำปางต่อการจัดเขต
ปลอดภัยในสถานที่ทำงาน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(สาขาสิ่งแวดล้อมศึกษา)
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สังวร รัตนรักษ์. (2549). การบริหารคุณภาพโดยรวม. กรุงเทพฯ : สหนิครพวันตั้ง.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2544). คู่มือการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมือง
และสังคมที่ดี. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- สำนักปลัดเทศบาลตำบลหนองแวง. (2551) .แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2552-2554). บุรีรัมย์ :
สำนักงานเทศบาลหนองแวง.
- สุชา จันทน์เอม. (2536). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุธรรม สงศิริ.(2545). การหมึกกำลังเพื่อขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ ด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาล และ
การป้องกันการทุจริต และประพจน์มิชอบในภาครัฐ. ค้นเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2551.
จาก www.pathumthani.go.th/webKM/KM_Files/left-1-1.ppt.
- สุภัทรมาศ จริยเวชวัฒนา.(2546). การบริหารการจัดการเทศบาลตามหลักธรรมาภิบาลกรณีศึกษา:
เทศบาลตำบลบ้านดง. รายงานการศึกษาอิสระ รป.ม. (นโยบายสาธารณะ).วิทยาลัย
การบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวรรณ ทองคำ. (2546). สภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี. ลพบุรี : วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(การบริหารการศึกษา) : สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- อภิชาติ โชคชัชวาลย์กุล.(2550). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหาร
ส่วนตำบล กรณีศึกษาเขตอำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี. รายงานการศึกษา
อิสระ รป.ม. (การปกครองท้องถิ่น).บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อวยชัย ชะบา. (2542). เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหาร หน่วยที่ 9-15
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : สำนักพิมพ์คุรุสภา.
- Best, J.W, (1977). *Research in Education*. Ead: Engle Wood Cliffs, New Jersey :
Prentice - Hall,Inc.

- Eisenberg, C.D. (2005). **New York State School Board Member's Attitudes towards School Governance, Finance Practices, Conflict, Teamwork and Board Effectiveness.** Online Available : <http://wwwlib.umi.com/dissertations/>.
- Keith, D. (1981). **Human Behavior at Work : Organizational Behavior.** New York : McGraw – Hill Book Co.
- Kolasa, B.J.(1969). **Introduction of Behavioral Science for Business.** New York : John Wiley & Sons.
- Marcella,C.C.(2005). **Educational Good Governance of the Morongo Unified School District (California).** (Online). Available : <http://wwwlib.umi.com/dissertations/>.
- Tennekes, H.J. (2005). **Donors and Good Governance : Analysis of a Policy Discourse in the Netherlands and Germany.** Online Available : <http://wwwlib.umi.com/dissertations/>.
- Thomus, J. Z. (1959). **Dictionary of Social Science.** Washtington D.C. : Public Affair.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๑๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ค.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๓๐๐๐

๔ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คร.ผดุงชาติ ยงค์

ด้วย นางสาวปัทมาวดี วงษ์จันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประจักษ์ คณะวัน เป็นประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คို့ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศษ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๑๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จيزة ค.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๔ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ จิวพัฒนา

ด้วย นางสาวปัทมาวดี วงษ์จันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คณะวัน เป็นประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙๓๓

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คย ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศร ๐๕๕๕.๑๑/ว ๑๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ค.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณกิตติ ผิกคองวัง

ด้วย นางสาวปัทมาวดี วงษ์จันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประจัน คณะวัน เป็นประธานที่ปรึกษาภาคนิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คีอ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในงานวิจัย

ที่ ศบ ๐๕๔๕.๑๑/ว๑๕๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ค.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นายทศมนศรีคำบลดาจ

ด้วย นางสาวปัทมาวดี วงษ์จันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการจัดการที่ดินของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คณะวัน เป็นประธานกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้น จึงขออนุญาตให้ นางสาวปัทมาวดี วงษ์จันทร์ ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างสำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสาน ในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๖๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๔๘

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๔๒๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ค.ในเมือง อ.เมือง
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลหนองแวง

ด้วย นางสาวปัทมาวดี วงษ์จันทร์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดี ของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประจัน ตะเนวัน เป็นประธานกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าทงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ร.ง.พ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ตะอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๔๖๑ ๑๒๒๑ คท ๓๘๐๖

โทรสาร ๐๕๔๖๑ ๒๘๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง

อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าเพื่อการวิจัย ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2. คำตอบทุกคำตอบข้อมูลทุกอย่างในแบบสอบถามฉบับนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าถือเป็น

ความลับ

3. ขอความกรุณาให้ตอบคำถามทุกข้อ

4. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับการความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์

ตอนที่ 3 เป็นคำถามข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์

5. ผลที่ได้รับจากแบบสอบถามนี้ จะเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาวางแผนปรับปรุงการบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์

6. ผู้ศึกษาค้นคว้าขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ตอบ

แบบสอบถาม

นางสาวปีทมาวดี วงษ์จันทร์

นิสิตปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง

อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์

คำชี้แจง แบบสอบถามมี 3 ส่วน จำนวน 30 ข้อ ขอความกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ โปรดกาเครื่องหมาย () เพียงข้อเดียวหรือเติมข้อความในช่องว่างตามที่ เป็นจริงที่สุดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

18 – 30 ปี

31 – 40 ปี

41 – 50 ปี

51 ปี ขึ้นไป

3. รายได้ต่อเดือน

ต่ำกว่า 5,000 บาท

5,001 – 10,000 บาท

10,001 – 20,000 บาท

20,001 บาท ขึ้นไป

4. การศึกษา

ประถมศึกษา (ป.6)

มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) หรือเทียบเท่า

มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า

อนุปริญญา หรือเทียบเท่า

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ

รับจ้าง

เกษตรกรรม

ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว

ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 2 การประเมินการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ของเทศบาลหนองแวง
อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย (☑) ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
หลักนิติธรรม					
1. มีส่วนร่วมในการกำหนด กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวกับชุมชนเพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติในชุมชน					
2. กฎ ระเบียบข้อบังคับที่กำหนดขึ้น มีความเป็นธรรม และเสมอภาค					
3. มีการบังคับใช้เทศบัญญัติอย่างมีคุณภาพ เสมอภาค และครอบคลุมทุกด้าน					
4. มีการให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องกฎ ระเบียบ ข้อบังคับเทศบัญญัติ สิทธิและหน้าที่ความรับผิดชอบ					
5. มีการปรับปรุงกฎ ข้อบังคับ และเทศบัญญัติระเบียบให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของท้องถิ่นที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ					
หลักคุณธรรม					
6. มีการพัฒนาบุคลากรให้มีจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ประชาชนและมีคุณภาพต่อการให้บริการมากยิ่งขึ้น					
7. มีการรณรงค์และสนับสนุนให้บุคลากรใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม อย่างกว้างขวางและจริงจังเพื่อการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานที่ดี					
8. มีกระบวนการร้องเรียนหรือร้องทุกข์ในการดำเนินงานของเทศบาลที่ชัดเจน					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. พนักงานเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาลและคณะผู้บริหารเทศบาลปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวง (คอร์ปชั่น)					
10. บุคลากรของเทศบาลมีความขยันหมั่นเพียรปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลสำเร็จต่อองค์กรและชุมชน					
หลักความโปร่งใส					
11. มีคณะกรรมการตรวจสอบภายในที่เข้มแข็งและมีมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ					
12. มีการสร้างขวัญกำลังใจเพื่อตอบแทนแก่ผู้ปฏิบัติงานที่ซื่อสัตย์ ทำงานบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ					
13. มีระบบการตรวจสอบ ฟ้องร้อง ลงโทษผู้ที่ทุจริตหรือกระทำผิดตามกระบวนการยุติธรรมที่จริงจัง รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ					
14. มีการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างด้วยความบริสุทธิ์โปร่งใสตามแผนจัดซื้อจัดจ้างและตามระเบียบกฎหมายกำหนด					
15. มีช่องทางการการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงาน การปฏิบัติงาน ให้สาธารณชนทราบที่หลากหลาย เช่น ผู้รับความความคิดเห็น เวปบอร์ด ฯลฯ					
หลักความรับผิดชอบ					
16. มีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน รวมทั้งมีคำสั่งมอบหมายหน้าที่การงานความรับผิดชอบแก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่อันเป็นประโยชน์ต่อเทศบาลอย่างชัดเจน					
17. บุคลากรเทศบาลมีความตระหนักในสิทธิและหน้าที่การปฏิบัติงานของตนที่มีต่อสังคม และชุมชน					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
18. มีการจัดบริการสาธารณะให้ประชาชนอย่างทั่วถึงมีคุณภาพมาตรฐาน และประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น					
19. มีการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้บุคลากรยอมรับแนวความคิดและเทคโนโลยีใหม่ ๆ					
20. มีการติดตามและประเมินผลการทำงานของบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อตรวจสอบผลงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน					
หลักการมีส่วนร่วม					
21. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงานของเทศบาลและวางแผน หาแนวทางแก้ไขปัญหาหรือข้อร้องเรียน					
22. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม/โครงการของเทศบาล					
23. มีที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากภาคประชาชนเพื่อการวางแผน ตัดสินใจและร่วมรับผิดชอบในกิจกรรม/โครงการ					
24. มีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการบริหารงานของเทศบาล					
25. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงประชามติ					
หลักความคุ้มค่า					
26. มีการจัดบริการสาธารณะ ที่สามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนผู้รับบริการอย่างทั่วถึง					
27. มีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดมีประสิทธิภาพและให้เกิดประโยชน์สูงสุด					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
28. มีการกำหนดนโยบาย แผน วัตถุประสงค์พันธกิจและเป้าหมายที่เน้นผลงานด้านบริการ ทำให้มีความสามารถในการแข่งขันที่เหมาะสม					
29. มีการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน/บริการที่เบ็ดเสร็จในขั้นตอนเดียว ทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว					
30. มีการจัดสรรงบประมาณอย่างคุ้มค่า ทั้งถึง และครอบคลุมทุกด้าน					

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอลำหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์

คำชี้แจง ขอให้ท่านเขียนความคิดเห็นเพิ่มเติม เกี่ยวกับการการบริหารจัดการที่ดีของเทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอลำหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้งปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหา.....

ข้อเสนอแนะ.....

ผู้ศึกษาขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

ปีทมาวดี วัฒนชัย

ผู้วิจัย

ภาคผนวก จ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

***** Method 2 (covariance matrix) will be used for this analysis *****
 RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

*** Warning *** Determinant of matrix is zero
 Statistics based on inverse matrix for scale ALPHA
 are meaningless and printed as .

N of Cases = 30.0

Item Means	Mean	Minimum	Maximum	Range	Max/Min	Variance
	3.6067	2.7667	4.4667	1.7000	1.6145	.0949

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Alpha if Item Deleted
A1	105.1000	87.6793	.4101	.	.7866
A2	104.6667	88.0920	.3093	.	.7897
A3	104.5333	86.3954	.3882	.	.7862
A4	104.6333	83.4816	.5434	.	.7787
A5	104.5667	89.9782	.1817	.	.7947
B6	104.4333	83.4954	.5166	.	.7796
B7	104.5000	84.8793	.4674	.	.7825
B8	104.8000	90.0276	.1765	.	.7949
B9	104.6667	85.6782	.4816	.	.7828
B10	104.5667	89.0126	.2315	.	.7929
C11	104.4667	91.7747	.0295	.	.8029
C12	104.4333	96.3920	-.1952	.	.8205
C13	104.2667	88.2713	.2409	.	.7928
C14	104.4667	88.4644	.2602	.	.7917
C15	104.4667	87.2920	.3176	.	.7893
D16	104.3000	89.9414	.1475	.	.7969
D17	104.5000	92.1207	.0294	.	.8008
D18	104.5333	86.2575	.5300	.	.7825
D19	104.5667	85.9782	.3896	.	.7860
D20	104.6000	85.2828	.4551	.	.7832
E21	104.6333	85.9644	.4625	.	.7836
E22	105.3333	88.5747	.2564	.	.7919
E23	104.6000	84.5241	.4789	.	.7818
E24	104.6667	88.4368	.2337	.	.7931
E25	104.6000	87.2828	.3457	.	.7882
F26	104.7667	84.1161	.5301	.	.7798
F27	104.3000	84.0103	.5473	.	.7792
F28	105.4333	91.4264	.0632	.	.8002
F29	103.7333	90.6161	.1475	.	.7958
F30	104.6667	85.6782	.4816	.	.7828

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients 30 items

Alpha = .7956 Standardized item alpha = .8083

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวปัทมาวดี วงษ์จันทร์
วันเดือนปีเกิด	20 พฤษภาคม 2521
สถานที่เกิด	ตำบลปรือใหญ่ อำเภอยุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	255/4 หมู่ที่ 5 ตำบลหนองแวง อำเภอสะพานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ โทร. 08-6867-0784, 08-9578-6841
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	เทศบาลตำบลหนองแวง อำเภอสะพานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2540 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปรือใหญ่วิทยาลักษณ์ ตำบลปรือใหญ่ อำเภอยุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ.2542 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเทคโนโลยี อาชีวศึกษาอุบลราชธานี อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2544 บัญชีบัณฑิต (บช.บ) วิชาเอก การบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีราชธานี อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ.2552 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์